

ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ
ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Παρουσία

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ - ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ Ν. ΣΕΡΡΩΝ
Φ. ΡΟΥΣΒΕΛΤ 1 ΣΕΡΡΕΣ ΕΤΟΣ Β. ΤΕΥΧΟΣ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1976 ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 12

Μην καρτεράτε να λυγίσουμε
μήτε για μιὰ στιγμή
μηδ' όσο στην κακοκαιρία
λυγάζει τὸ κυπαρίσσι.
Ἔχουμε τὴ ζωὴ πολὺ,
πάρα πολὺ ἀγαπήσει.

Φώτης Ἀγγουλιές

- Πολυτεχνεῖο
- Κερκίνη: 40 χρόνια ἓνα πρόβλημα χωρίς λύση
- Ἔρευνα γιὰ τοὺς πολιτιστικούς συλλόγους τῶν Σερρῶν
- Προβλήματα Μέσης Ἐκπαίδευσης στὸ νομὸ μας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προκήρυξη τής ΕΦΕΕ για τὸ Πολυτε-
χνεῖο . . . . . σελίδα 5

Ποῦ στρέφονται αὐτοὶ ποὺ ἀποτυχαίνουν
στὶς ἐξετάσεις . . . . . » 2

ΠΑΡΟΥΣΙΕΣ . . . . . » 3

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΘΕ-
ΜΑΤΑ

ΚΕΡΚΙΝΗ : 40 χρόνια ἕνα πρόβλημα χω-
ρὶς λύση . . . . . » 4

Εἰδήσεις ἀπὸ τὸ Σὺλλογο . . . . . » 5

Προκήρυξη τής ΕΦΕΕ πρὸς ὅλους τοὺς
φοιτητὲς γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ Αἰγαίου . . . » 6

ΕΡΕΥΝΑ

Ἡ Μέση Ἐκπαίδευση στὸ Νομὸ μας . . . » 8

ΔΙΕΘΝΗ ΘΕΜΑΤΑ

Γιὰ τὶς Ἀμερικάνικες ἐκλογές . . . . . » 10

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Ἐκπολιτιστικὸς Σερραϊκὸς Ὅμιλος . . . . . » 11

Κρίσεις καὶ ἀπόψεις γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις
τοῦ Πολυτεχνείου στὸ Ν. Σερρῶν . . . . . » 13

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Ἀπάντηση στὸ ἄρθρο γιὰ τὴ Γυναῖκα . . . » 14

ΒΙΒΛΙΟ . . . . . » 15

Ἀνακοίνωση τής ΕΛΜΕ Σερρῶν . . . . . » 16

Ἔτος Β' - Τεύχος 15 **ΠΑΡΟΥΣΙΑ** Τιμὴ τεύχους
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1976 δρχ. 12

Περιοδικὴ ἔκδοση τῆς Ἐνώσεως Φοιτητῶν-Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν.
διευθύνεται ἀπὸ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ

Ἐκδότρια: **ΑΡΗΣ ΜΙΚΡΟΓΕΩΡΓΙΟΥ**
Χίου 16 Σέρρες

Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου :

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Β. Ἡρακλείου 36 - ΣΕΡΡΕΣ: Φ. Ροῦσβελτ 1

Ἐτήσιες Συνδρομές:

Μέλη τοῦ Συλλόγου 50, Φοιτητὲς-Σπουδαστὲς-Μαθητὲς 80,
Ἰδιῶτες 150 Τράπεζες - Ὄργανισμοὶ - Δ. Ὑπηρεσίες 300.

Ἐμβάσματα - ἐπιταγές:

«Ἐνωσι Φοιτητῶν - Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν» - Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος
Ὑποκ/μα Σερρῶν, ἀριθμὸς λογαριασμοῦ 470040-6

Τυπώνεται:

στὸ τυπογραφεῖο τῶν **ΑΦΩΝ ΑΛΤΙΝΤΖΗ Ο.Ε.** - Βασ. Σοφίας 38, τηλ. 221.529

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΕΦΕΞ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Κλείνουν 3 χρόνια από τότε που η νεολαία και ο λαός της πατρίδας μας έδειξαν για μια ακόμη φορά με το ίδιο τους το αίμα πως είναι αποφασισμένοι να αγωνιστούν μέχρι το τέλος για μια πραγματική δημοκρατία, για την εθνική ανεξαρτησία και την κοινωνική πρόοδο.

Ο ήρωϊκός ξεσηκωμός του Νοέμβρη, ένταγμα-νος στον αντιφασιστικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα του λαού μας, ήταν ο πιο σημαντικός σταθμός και η κορύφωση της εφτάχρονης αντίστασης του ενωμένου λαού και της νεολαίας ενάντια στην 'Αμερικανοκίνητη στρατιωτικοφασιστική δικτατορία. Ήταν το γεγονός που την κλόνησε συθέμελα.

Σήμερα, δύομισυ χρόνια μετά την μεταπολίτευση, οι βασικοί πόθοι του λαού μας παραμένουν ανεκπλήρωτοι.

Ταυτόχρονα όμως, σήμερα που η χώρα μας περνάει τις πιο κρίσιμες στιγμές της μεταπολεμικής της ιστορίας, ο αγώνας για την προάσπιση της 'Εθνικής 'Ανεξαρτησίας είναι περισσότερο από κάθε άλλη φορά δεμένος με τον αγώνα για την κατοχύρωση και διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων.

Οι 'Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές και το ΝΑΤΟ στα πλαίσια της γενικότερης στρατηγικής τους εντείνουν την επιθετικότητα τους στην περιοχή.

'Ενθαρρύνουν και υποκινούν τους Τούρκους σωβινιστές σε προκλητικές απαιτήσεις για την ύφαλο-κρηπίδα, το Αίγαίο, τη Δ. Θράκη που απειλούν την εδαφική ακεραιότητα και την εθνική ανεξαρτησία της χώρας μας.

'Η πολιτική αυτή, πολιτική των 'Αμερικάνων και του ΝΑΤΟ, είναι ήδη πολύ γνωστή στο λαό μας και πολύ περισσότερο στον κυπριακό λαό, που υπομένει ακόμα τα αποτελέσματα του πραξικοπήματος, της εισβολής και της κατοχής του 40% της κυπριακής Δημοκρατίας. Την ίδια στιγμή κλείνουν την ελληνοαμερικανική συμφωνία για τις βάσεις και τη συμφωνία-πλαίσιο που δένουν την χώρα μας στα συμφέροντά τους.

'Απέναντι σ' αυτή την κρίσιμη για τον τόπο κατάσταση η κυβέρνηση ακολουθεί πολιτική υποχωρήσεων και συμβιβασμών, πολιτική έξυπνότητας των σχεδίων των αμερικάνων ιμπεριαλιστών, και προσήλωσης στα «συμμαχικά» πλαίσια.

Στο θέμα του Αιγαίου, κρατάει υποχωρητική στάση απέναντι στις διεκδικήσεις των Τούρκων έπεκτατιστών και στις θέσεις των 'Αμερικάνων ιμπεριαλιστών, διαπραγματεύεται χωρίς προκαθορισμένο πλαίσιο τη συνθήκη της Γενεύης του '58, δέν αξιοποιεί τ'α διεθνή στηρίγματα και όλα αυτά γίνονται μπροστά

στις απaráδεκτα προβαλλόμενες Τουρκικές αξιώσεις στο Αίγαίο.

Στο Κυπριακό, δέν προωθεί τη διεθνοποίηση του προβλήματος για μια δίκαιη λύση στα πλαίσια των απόφασεων του ΟΗΕ. 'Αντίθετα το έγκλωβίζει στα «συμμαχικά» πλαίσια γεγονός που οδηγεί στη διχοτόμηση του νησιού.

Παράλληλα διατηρεί και ανανεώνει το καθεστώς των ξένων βάσεων ενάντια στην παλλαϊκή απαίτηση για το όριστικό διώξιμό τους. Προχωρεί στην όριστική υπογραφή της 'Ελληνοαμερικανικής συμφωνίας που στρέφεται ενάντια στα εθνικά συμφέροντα, στην ειρήνη και τους λαούς της περιοχής. Προωθεί και την τυπική επανένταξη της χώρας μας στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ.

Ταυτόχρονα, η κυβέρνηση, παρά την ανάγκη εθνικής ομοψυχίας που διακηρύσσει, κτυπά την παλλαϊκή κινητοποίηση που αποτελεί τον καθοριστικό παράγοντα για τη λύση των εθνικών μας προβλημάτων. 'Ετσι στο έσωτερικό μέτωπο, περνάει σε μια σειρά επιθέσεις ενάντια στο φοιτητικό και λαϊκό κίνημα στην προσπάθειά της να σταματήσει την άνοδό του, να το φιώσει και να οικοδομήσει ένα μόνοκομματικό κράτος (ιδιώνυμο, νομ. 330, κρατικός συνδικαλισμός, έκτοπίσεις). Δέν προχώρησε ουσιαστικά στην αποχουντοποίηση. Οι μοναρχοφασιστικές οργανώσεις δρούν ανενόχλητες κάτω από την ανοχή και την κάλυψη της κυβέρνησης.

'Αναβιώνει το κλίμα του αντικομμουνισμού.

Στη σημερινή κρίσιμη καμπή της χώρας μας, στην 3η επέτειο του ήρωϊκού ξεσηκωμού του Πολυτεχνείου οι φοιτητές και ο λαός μας σφυρηλατούν την αγωνιστική τους ένότητα για:

— ΤΗΝ ΠΡΟΑΣΠΙΣΗ της εδαφικής μας ακεραιότητας της πατρίδας μας και την εθνική μας ανεξαρτησία, από την επιθετικότητα των Τούρκων σωβινιστών και των 'Αμερικάνων ιμπεριαλιστών, στηριζόμενοι κύρια στις δικές μας δυνάμεις και αξιοποιώντας κάθε διεθνή συμπαράσταση.

— ΕΞΩ οι 'Αμερικάνοι, έξω από το ΝΑΤΟ, έξω οι βάσεις.

ΚΥΠΡΟΣ, ενιαία, κυρίαρχη, αδέσμευτη, ανεξάρτητη.

— ΓΙΑ ΤΗΝ προάσπιση και διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων του λαού μας.

— ΟΧΙ στους αντιλαϊκούς νόμους της κυβέρνησης.

— ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΖΕΙ.

— Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ.

— ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΟΥ ΧΑΡΑΞΕ Ο ΝΟΕΜΒΡΗΣ

ΠΟΥ ΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΑΠΟΤΥΧΑΙΝΟΥΝ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

X. ΜΑΤΑΚΟΣ

Ένα από τα πιο όξυμένα προβλήματα της παιδείας μας είναι το θέμα των εισαγωγικών εξετάσεων στα Α.Ε.Ι., που κάθε χρονιά παρουσιάζεται όλο και πιο όξυμένο. Στο άρθρο αυτό εμείς θα δοῦμε πού στρέφονται αυτοί που αποτυχαίνουν στις εξετάσεις και ποιές είναι οι παραπέρα προοπτικές που τους ανοίγονται. Βασικός σκοπός της κυβέρνησης είναι να στρέψει την σπουδάζουσα νεολαία στην τεχνική παιδεία έχοντας σαν στόχο την δημιουργία φτηνού ειδικευμένου εργατικού δυναμικού και όχι βέβαια τέλεια καταρτησμένων επιστημόνων. Πέρα απ' αυτό τυχόν ενδιαφέρον για την επαγγελματική αποκατάσταση αυτών που αποτυχαίνουν στις εξετάσεις είναι ανύπαρχτο.

Έτσι βλέπουμε ένα μεγάλο μέρος να φεύγει για σπουδές στο εξωτερικό, ένα μέρος να ετοιμάζεται να ξαναδώσει εξετάσεις και τέλος ένα άλλο να στρέφεται στις διάφορες ιδιωτικές σχολές για μια δῆθεν λαμπρή σταδιοδρομία.

Θα εξετάσουμε την κάθε περίπτωση, χωριστά αρχίζοντας απ' αυτούς που γράφτηκαν στις ιδιωτικές σχολές. Είναι φανερό πως όσοι πάνε στις επαγγελματικές σχολές δεν πάνε από προτίμηση αλλά έτσι, για να έχουν ένα πτυχίο στο χέρι τους, ανεξάρτητα απ' το γεγονός ότι πολλοί απ' αυτούς κάνουν δουλειές άσχετες με το πτυχίο τους. Ίδιαίτερα πολλά αγόρια το κάνουν αυτό για ν' αποφύγουν την στρατεύση. Πέρα απ' τις στενές προοπτικές που τους προσφέρουν, επιβαρύνουν υπερβολικά τα οικονομικά των νέων που τις ακολουθούν με τα διδάχτρα, τα βιβλία, τα έξοδα για διαμονή, σίτιση, προκειμένου για τους επαρχιώτες. Έτσι αυτή όλη ή προσοδοφόρα επιχείρηση δεν βαραίνει κανέναν άλλον παρά μόνον τα μεσαία στρώματα. Ακόμα όπως προαναφέραμε το επίπεδο των σπουδών είναι χαμηλό και ή ανεπάρκεια των διδαχτικών μέσων χαρακτηρίζει όλες τις παραπάνω σχολές.

Επίσης ή αστυνόμευση των σπουδαστών και το αυθαίρετο διώξιμό τους δεν είναι κάτι το σπάνιο, αρκεί να έχουν δημοκρατικές αντιλήψεις.

Ερχόμαστε τώρα σ' αυτούς που θα ξαναδώσουν.

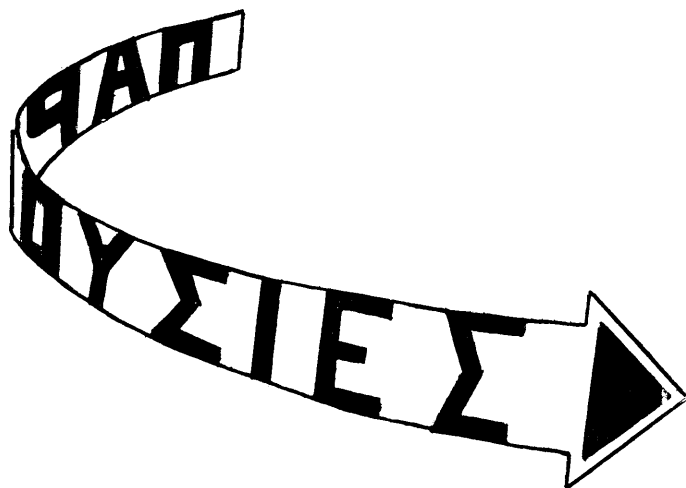
Νέα ξενύχτια, καινούργιες αγωνίες, ξανά φροντιστήρια με μεγάλες οικονομικές επιβαρύνσεις τους περιμένουν. Κι όλα αυτά χωρίς την παραμικρή σιγου-

ρια πώς του χρόνου θάβει μέσα στους επιτυχόντες. Δηλαδή με λίγα λόγια μια άγχώδης χρονιά ξαναοίγεται μπροστά σ' όλα αυτά τα παιδιά που φιλότιμα προσπάθησαν και θα ξαναπροσπαθήσουν. Φυσικά την απογοήτευση αυτή έρχεται να γλυκάνει ή κ. ύφυπουργός με τις δηλώσεις που έκανε.

Τέλος θα δοῦμε τί περιμένει αυτούς που απορρίσσαν να φοιτήσουν στο εξωτερικό. Κύρια σί χώρες που προτιμούν οι Έλληνες υποψήφιοι είναι ή Ιταλία, Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ρουμανία (τόρα τελευταία) χωρίς φυσικά να εξαιρέσουμε κι άλλες χώρες.

Κύρια χώρα προτίμησης είναι ή Ιταλία. Στα ιταλικά πανεπιστήμια φοιτούν περίπου 20.000 Έλληνες φοιτητές. Το υποχρεωτικό μηνιαίο συναλλάγμα για την Ιταλία είναι περίπου 7.500 δρχ. Για την Αγγλία και την Γαλλία το συναλλάγμα είναι μεγαλύτερο αντίθετα για την Ρουμανία είναι πολύ μικρότερο. Από τα πράγματα γίνεται φανερό πως μια οικόγενεια από τα μεσαία στρώματα δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο ύψος αυτό των συναλλαγμάτων, έτσι που οι φοιτητές να δουλεύουν χωρίς καμμία ασφάλιση, μια και πρόκειται για παράνομη εργασία. Ακόμα στενά δεμένο με το πρόβλημα αυτό είναι ή μάθηση της γλώσσας έτσι που μια χρονιά να πάει χαμένη. Από δω ξεφυτρώνει το νέο είδος της κερδοφόρας επιχείρησης, τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών. Η όλη κατάσταση συνδυασμένη με το γεγονός ότι πολλοί απ' αυτούς στερούνται της κατάλληλης ψυχαγωγίας κάνει φανερό πως όχι μόνο δεν είναι διέξοδος ή φοιτητική μετανάστευση αλλά μόνο μια πολύχρονη ταλαιπωρία που πολλές φορές δεν οδηγεί στο επιδιωκόμενο σκοπό, την απόκτηση του πτυχίου. Τέλος ένα άλλο ποσοστό απομονώνεται έντελώς από τα γράμματα και στρέφει άλλοι τα ενδιαφέροντά του. Προκειμένου για τις κοπέλες πολλές απ' αυτές παρατούν τα γράμματα, παντρεύονται και περιερίζονται στον ρόλο της νοικοκυράς.

Σίγουρα με τα παραπάνω δεν καλύψαμε όλο το θέμα γιατί τα προβλήματα που προκύπτουν για τους αποτυχόντες είναι τεράστια, ελπίζουμε όμως ότι δώσαμε μια εικόνα της όλης καταστάσεως που τόσο τραγική είναι.

Οί φοιτητικοί αγῶνες για «ψωμί, παιδεία, ἐλευθερία» σημαδεύουν καθοριστικά τὴν πορεία τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στὴν πορεία τῆς ἱστορίας. Θᾶπρεπε λοιπὸν νὰ ξεσκονίσουμε καὶ νὰ παρουσιάσουμε κι ἄλλους τέτοιους φοιτητικούς αγῶνες ἀπὸ τὴν ἱστορία τῆς νεώτερης Ἑλλάδας, κοντὰ στὴν θύμηση τῶν πρόσφατων ἀγωνιστῶν τοῦ Πολυτεχνείου.

Καὶ νά, ἡ πέννα τοῦ Γ. Σουρῆ περιγράφει μιὰ ἡρωϊκὴ στιγμή ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ἀθήνας τοῦ 1892, τὴν περίοδο στὴν ὁποία ὁ πρωθυπουργὸς Τρικούπης ἀναγκάζει τοὺς φοιτητὲς νὰ πληρώσουν τέλη γιὰ τὴ μόρφωσή τους ἔτσι ὥστε νὰ ἐξοικονομηθοῦν χρήματα γιὰ νὰ φιλοξενήσουν ἄγγλους εὐγενεῖς σοὺς ἀργυροὺς γάμους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης:

ΦΑΣΟΥΛΗΣ:... Αὐτὰ τὰ τέλη, φοιτηταί, νὰ πληρωθοῦν δὲν πρέπει, νομίζω καὶ τὸ σύνταγμα πὼς δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Αὐτό, καθὼς γνωρίζετε, σαφῶς καθιερώνει πὼς ὁ Ρωμιὸς γιὰ γράμματα δὲν πάει νὰ πληρώνει. Σημαίας ἄς ὑψώσωμεν καὶ λάβαρα μεγάλη

καὶ μὴν τὸ βάλει, κύριοι, κανένας στὴν φευγάλα·
κι ἂν ἐπιπέσουν ὄργανα τῶν κυβερνῶντων δέλαια,
ἔμεῖς ἄς πέσωμεν νεκροὶ ἀπάνω στὰ Προπύλαια,
προσφέροντες τὸ αἷμα μας ὡς ἱερὰν θυσίαν
εἰς τῆς σοφίας τὴν θεὰν καὶ τὴν ἀσυδοσίαν.

(ὄρμουῦν κλητῆρες κι εὐζωνοὶ ἐπὶ τὴν νεολαίαν καὶ κυνηγοῦν τοὺς ρήτορας καὶ μέσα στὰς Σχολάς, Κι ὁ Φασουλῆς ἀντίστασιν προτάσων ρωμαλέαν κραυγάζει γιοῦχα τῶν τελῶν καὶ ζήτω ἡ Ἑλλάς) (ἓνας βαρβάτος εὐζωνὸς τοῦ Φασουλῆ τὶς βράχει) κι ἐκεῖνος ὡς μαινόμενος εἰς τὰ θρανία τρέχει).

ΕΥΖΩΝΟΣ: Ὅρσι λοιποῦν τρεῖς κουντακιές....

ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Μὴ μὲ βαρᾶς, κολλήγα...
δὲν ντρέπεσαι τὸν Κοραῆ, δὲν ντρέπεσαι τὸν Ρῆγα;

ΕΥΖΩΝΟΣ: Κι αὐτοὶ θὰ φάνι κουντακιές σὰν δὲν πληρώσουν τέλη...

ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Μακρὰν σοῦ λέγω ἀπ' ἐδῶ...

ΕΥΖΩΝΟΣ: Οὐρέ, ἀκούμα κραίνεις;

ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Μ' αὐτὴ τὴν βαρβατίλα σου τὰς Μούσας μὴ μι' μειώνεις.

ΕΥΖΩΝΟΣ: Ὅρέ θὰ βγάλω σύρριζα τοῦ μούσι σου μαγκούφη,
κι ἂν δὲν πλερώσεις θὰ σοῦ πιῶ τὸ αἷμα μονορούφι.

ΦΑΣΟΥΛΗΣ: Τί ζητεῖ αὐτὴ, τί θέλει τῶν εὐζῶνων ἡ ἀγέλη;
Αἱ ἀλύσεις διὰ ποίους;
Διὰ φοιτητὰς ἡπίους;
Ἐξω βέβηλοι, ὀπίσω...

(Ἴππεῖς, κλητῆρες, κι εὐζωνοὶ διασκορποῦν τὸ πλῆθος μὲ κοντακιές καὶ διπλαριές ὡς γίνεται συνήθως κι ὅλοι κυποῦν τὸν Φασουλῆν τὸν ἐξαχρλωμένον κι ὀλολυγμὸς ἀκούεται ὀλλόντων κι ὀλλυμένων).

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ΣΤΗΝ
ΠΑΡΟΥΣΙΑ.
ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΑΣ ΣΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Φ. ΡΟΥΣΒΕΛΤ 1, 3ος ΟΡΟΦΟΣ ΣΕΡΡΕΣ.

“Ένας από τους κύριους στόχους που έβαλε τὸ νέο Δ.Σ τῆς Ε.Φ.Σ.Ν.Σ ἦταν ἡ μελέτη, ἡ προβολή καὶ ἡ ἐπίλυση, ὅπου εἶναι δυνατόν, τῶν προβλημάτων που ἀπασχολοῦν τοὺς κατοίκους τοῦ νομοῦ μας. Κάνοντας ἀρχὴ ἀπὸ τὸ προηγούμενο τεῦχος τῆς «Παρουσίας» με τὸ ρεπορτάζ τῆς «Παρουσίας» με τὸ ρεπορτάζ ἀπὸ τοὺς πλημμυροπαθεῖς τῆς Μαυροθάλασσας, ἀσχοληθήκαμε αὐτὴ τῆ φορὰ με τὸ πρόβλημα τῆς κοινότητας τῆς Κερκίνης. Γι’ αὐτὸ τὸ λόγο μιὰ ομάδα ἀπὸ συναδέλφους ἐπισκεφτήκαμε τὸ χωριὸ Κερκίνη. Τὸ χωριὸ εἶναι ἀπομονωμένο συγκοινωνιακὰ ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη περιοχή (συνδέεται με χωματόδρομο με τὴ Λειβαδιὰ Σερρών) καὶ κουρασθήκαμε μέχρι νὰ φτάσουμε. Τὸ πρῶτο πρᾶγμα που μᾶς ἔκανε ἐντύπωση ἦταν ἡ βαρειά καὶ ὑγρὴ ἀτμόσφαιρα. Ἡ ὑγρασία στὴν περιοχή ἔκανε δύσκολη ἀκόμη καὶ τὴν ἀναπνοή.

Οἱ δρόμοι τοῦ χωριοῦ ἦταν γεμάτοι λάσπη, πρᾶγμα που ἔκανε σχεδὸν ἀδύνατο τὸ νὰ βαδίζουμε. Σχεδὸν ὅλα τὰ σπίτια εἶναι παλιὰ καὶ ἐτοιμόρροπα. Σ’ ὀλόκληρο τὸ νομὸ πουθενὰ δὲν συναντήσαμε αὐτὴ τὴν ἄθλια εἰκόνα.

Πρῶτα ἐπισκεφτήκαμε τὴ κοινότητα τοῦ χωριοῦ καὶ συζητήσαμε με τὸν πρόεδρο καὶ τοὺς κοινοτικούς ὑπαλλήλους. Ἡ Κερκίνη εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κεφαλοχώρια τῆς ἐπαρχίας Σιντικής (τὸ μεγαλύτερο χωριὸ μετὰ τὸ Ν. Πετρίτσι). Ἔχει γύρω στὶς 2.000 κατοίκους καὶ εἶναι χτισμένο 500 μ. ἀπὸ τὴ τεχνητὴ λίμνη Κερκίνη, που δημιουργήθηκε στὰ 1935 πάνω σὲ ἐκτάσεις που καλλιεργοῦσαν τότε οἱ ἀγρότες τῆς περιοχῆς καὶ μετὰξὺ τῶν ποταμῶν Κερκινίτη καὶ Στρυμόνα. Κύρια ἀπασχόληση τῶν κατοίκων εἶναι ἡ

μικρὴ κτηνοτροφία καὶ ἡ γεωργία με κύρια προϊόντα καλαμπόκι, σιτάρι καὶ τριφύλλι γιὰ τις ἀνάγκες τῆς κτηνοτροφίας.

Ἔνας μικρὸς ἀριθμὸς κατοίκων (γύρω στὰ 100 ἄτομα) ἀσχολεῖται με τὴν ἀλιεία στὴ λίμνη.

Ὁ ἀτομικὸς κλῆρος γιὰ τοὺς ἀγρότες τοῦ χωριοῦ δὲν ξεπερνᾷ τὰ 9 στρέμματα. Οἱ 500 οἰκογένειες τοῦ χωριοῦ διαθέτουν 8.000 στρέμματα. Ἡ κτηνοτροφία περιορίζεται σὲ μικρὸ ἀριθμὸ ζώων, ἐκτὸς ἀπὸ 6-7 μεγάλες μονάδες (20-25 κεφάλια).

Ἔνας μεγάλος ἀριθμὸς κατοίκων εἶναι ἀκτήμονες.

Ἡ μετανάστευση τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια (αἰχμή) ἀρκετὰ τὸ χωριὸ καὶ ἔφτασε περίπου στὰ 20%. Τὸ χωριὸ ἔχει ἐξαιρέσιο δημοτικὸ σχολεῖο, που λειτουργεῖ μόνο με 4 δασκάλους καὶ ἔχει 150 μαθητές. Οἱ μαθητὲς τοῦ γυμνασίου (γύρω στοὺς 40) πηγαίνουν στὸ γυμνάσιο Λειβαδιᾶς καὶ στὸ λύκειο τῶν Πορτοῦλων.

Τὸ μεγάλο πρόβλημα τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ, που πρόσφατα ξανααναφέρθηκε στὸ τοπικὸ Σερραϊκὸ τύπο, εἶναι ἡ λίμνη Κερκίνη. Τα νερὰ τῆς λίμνης βρίσκονται 3 μέτρα πάνω ἀπὸ τὸ χωριὸ. Ὁ κίνδυνος ἀπὸ τὸ ξεχείλισμα τῆς λίμνης καὶ τὴν πλημμύρα τῶν δυὸ ποταμῶν ἀπειλεῖ τὸ χωριὸ με καταστροφὴ ἐδῶ καὶ 40 χρόνια.

Τὰ προστατευτικὰ ἀναχώματα εἶναι ὑποτυπώδη. Τὸ 1953 μετὰ ἀπὸ τὸν τρομερὸ χειμῶνα καὶ τὰ χιόνια που ἔλειωσαν, ὁ Κερκινίτης καὶ ὁ Στρυμόνας ξεχείλισαν, ἡ λίμνη ἔσπασε σὲ 2 σημεῖα. Χιλιάδες αἰγοπρόβατα καὶ βοοειδῆ πνίγηκαν. Οἱ κάτοικοι ἔντρομοι κατέβηκαν στὰ γύρω χωριά. Μετὰ ἀπὸ

αὐτὸ πάθθηκε ἀπόφαση νὰ μετακινηθῆ ἀμέσως τὸ χωριὸ. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς ὕστερα ἀπὸ 20 χρόνια παραμένει ὁ ἴδιος. Μάλιστα φέτος τὸν Ἰούλιο ἀνέβηκε ἐπικίνδυνα ἡ στάθμη τῆς λίμνης, με ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴ 1.000 στρεμμάτων (που ἀκόμα δὲν ἀποξημιώθηκαν). Ὁ κίνδυνος ἀποφεύχθηκε με τὸ ἄνοιγμα τοῦ φράγματος, πρᾶγμα που εἶχε σὰν συνέπεια τὴν καταστροφὴ τῶν περιοχῶν Μαυροθάλασσας. Ἰζήρων καὶ Ἀχινού.

Μόνιμο πρόβλημα τῶν κατοίκων εἶναι ἡ φοβερὴ ὑγρασία, που σὰν ἀποτέλεσμα ἔχει τὸν δικηκὴ κίνδυνος τῶν κατοίκων. Σχεδὸν ὅλα τὰ παιδιὰ πάσχουν ἀπὸ βρογχίτιδα χρονίως μορφῆς. Στὸ καφενεῖο τοῦ χωριοῦ μᾶς εἶπαν πὼς ἡ φυματίωση δὲν εἶναι σπάνια.

Ἔχουν προταθῆ μέχρι τώρα 6-7 λύσεις.

Τέτοιες εἶναι: ἡ δικηκὴ τῶν κατοίκων στὸ νομὸ, ἡ μεταφορά τους στὸ Λεσίνι Αἰτωλοακαρνανίας, ἡ μεταφορά τους στὴ Λειβαδιὰ Σερρών. Τὸ κράτος αὐτὴ τὴ στιγμή προτείνει στοὺς χωρικοὺς νὰ ἐγκατασταθοῦν μετὰξὺ τῶν χωριῶν Στρυμῶνα καὶ Μοναστηράκι.

Οἱ Κερκινιώτες ἀρνούντι μιὰ τέτοια λύση, γιατί ἡ περιοχή αὐτὴ εἶναι φτωγὴ καὶ μακριὰ ἀπὸ τὰ χωράφια τους.

Γιὰ τὴν ἐγκατάστασή τους στὴν παραπάνω περιοχή πρέπει νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν καπνοχώρα τῶν κατοίκων τῶν δυὸ παραπάνω χωριῶν (500 στρέμματα).

Ἐδῶ καὶ χρόνια οἱ κάτοικοι τῆς Κερκίνης σὰν λύση ἀντιπροτείνουν τὴν μεταφορά ὅλου τοῦ χωριοῦ στὴν περιοχή Κλειδί Ἡμαθίας, ὅπου καὶ δημόσιος κλῆρος ὑπάρχει (22.000

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ

Στό διάστημα πού μεσολάβησε ἀπ' τήν τύπωση τοῦ προηγούμενου τεύχους τῆς «Παρουσίας» ὡς τὰ τώρα, ἡ Ε.Φ.Σ.Ν.Σ. εἶχε τίς ἀκόου-θες δραστηριότητες:

■ Πραγματοποίησε ἐκδήλωση ὑποδοχῆς τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν στίς Σέρρες, στήν αἴθουσα τῆς ΣΠΕ. Καλωσόρισε τοὺς καινούριους συνά-

δελφους στὸν νέο τους χῶρο, καὶ τοὺς ἀνάλυσε τὸν χαρακτήρα καὶ τὸν ρόλο τῶν Τ.Σ. καὶ συγκεκριμένα τῆς Ἑνώσεως Φοιτητῶν Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν. Ἐνημερώθηκαν ἐπίσης οἱ συνάδελφοι γιὰ τὰ προβλήματα πού θὰ ἀντιμετωπίσουν στὸν τόπο τοῦ Πανεπιστήμιου (ἐγγραφή, λέσχη -σίτηση, στέγαση κ.λ.π.).

■ Μὲ ψήφισμα-καταγγελία τὸ Δ. Σ. τῆς Ε.Φ.Σ.Ν.Σ. κατήγγειλε ἀπ' τὸντοπικὸ τύπο τὸν καινούριο κανονισμό «περὶ μαθητικῶν κοινοτήτων», πού οὐσιαστικά ἐμποδίζει τὴν δημοκρατική, σωστή λειτουργία τῶν μαθητικῶν κοινοτήτων καὶ γενικότερα τοῦ μαθητικοῦ συνδικαλισμοῦ.

ΑΝΟΙΚΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΣΕΡΡΑΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Στίς 12 Δεκέμβρη ἐπρόκειτο νὰ γίνεῖ στὴ πόλη τῶν Σερρῶν ἐπιμνημόσυνη δέηση (ὡπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ Ἔθνους ἐπιβουλῆς).

Ἐπειδὴ ἡ Ἑνωσις Φοιτητῶν Σπουδαστῶν Νομοῦ Σερρῶν εἶχε προσκληθεῖ, νοιώθει τὴν ὑποχρέωση νὰ ἀπαντήσῃ στὴ πρόσκλησι αὐτὴ καὶ νὰ αἰτιολογήσῃ τὴ στάση τῆς.

— Ἡ Ἑνωσις Φοιτητῶν Σπουδαστῶν Νομοῦ Σερρῶν θεωρεῖ τὴν ἐκδήλωση αὐτὴ σὰν εὐκαιρία καὶ μέσο ἀναμόχλευσης τῶν πολιτικῶν παθῶν σὲ στιγμὲς κρίσιμες γιὰ ὀλόκληρο τὸ Ἔθνος ἐξ αἰτίας τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιβουλῶν τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ.

— Χαρακτηρίζει τὴ γιορτὴ αὐτὴ σὰν γιορτὴ μίσους πού ἀποβλέπει ἀποκλειστικά στὴ πόλωση τοῦ λαοῦ καὶ διαστρέβλωμα τῆς ἀλήθειας.

— Θεωρεῖ σὰν κύριο ὑπεύθυνο τῶν τραγικῶν ἐκείνων γεγονότων τοῦ ἐμφύλιου πολέμου ἄμεσα καὶ ὀλοκληρωτικά τὴν ἀποικιοκρατικὴ πολιτικὴ τῆς τότε «Μεγάλης» Βρετανίας ἡ ὁποία δὲν θέλησε νὰ ἀφήσῃ τὸ νεοαπελευθερωμένο Ἑλληνικὸ Λαὸ ν' ἀποφασίσει ὁ ἴδιος γιὰ τὴ μοίρα του ἀλλὰ τοῦ ἐπέβαλλε τὰ συμφάροντά τῆς.

— Βλέπει ὅτι τὴ στιγμὴ πού ἡ Ἄριστερά ἔχει νομιμοποιηθεῖ στὴ χώρα μας, παρόμοια ἐκδήλωση δὲν ἀποβλέπει πούθενά ἄλλοῦ παρὰ στὴν ἐπιβεβαίωση ἀπὸ μέρους τῆς κυβέρνησης καὶ ἐπιδοκιμασία τῶν συνθη-

μάτων πού αὐτὲς τίς μέρες ἔχουν πλημμυρίσει ὅλες τίς πόλεις ἀπὸ μερικούς «Ἐθνικόφρονες Κομμουνιστοφάγους ἀγωνιστές».

— Καλεῖ τὸ Λαὸ νὰ θυμηθεῖ τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὰ λείψανα ἀπὸ τὴ διδακτορία τοῦ Μεταξᾶ, τὴ δικτατορία τοῦ Παπαδόπουλου καὶ τὴ τραγωδία τῆς Κύπρου γιὰ νὰ ἀντιληφθεῖ μόνος του ὅτι ἡ ἐπιβουλή κατὰ τοῦ Ἔθνους προέρχεται ὄχι ἀπὸ τοὺς Κομμουνιστὲς ἀλλὰ ἀπὸ μερικούς «πρωτοπόρους μονοπωλητὲς τῆς Ἐθνικοφροσύνης».

— Θεωρεῖ τίς γιορτὲς αὐτὲς τοῦ μίσους σὰν ἰδεολογικὸ ὑπόβαθρο τοῦ Κράτους τῆς Δεξιᾶς, ἡ ὁποία στραγγαλίζει τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ χρησιμοποιεῖ σὰν μέσο στήριξῆς τῆς καὶ ἀποπροσανατολισμοῦ τοῦ Λαοῦ ἀπὸ τὰ πραγματικὰ συμφέροντά του.

Ἀποκηρύσσει τὴν ἔκφραση «..Κομμουνιστικὴ ἐπιβουλή» καὶ χαρακτηρίζει τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνο, ἀγῶνα ἀπελευθερωτικό, ἀντιιμπεριαλιστικό καὶ ἀντιαποικιοκρατικό.

ΑΡΝΕΙΤΑΙ νὰ μετάσχει στίς γιορτὲς μίσους καὶ καλεῖ τὸ Λαὸ νὰ ἀπέχει ἀπὸ τέτοιες ἐκδηλώσεις πού μόνο διχασμὸ καὶ μῖσος προκαλοῦν.

Τὸ Δ.Σ. τῆς Ἑνώσεως Φοιτητῶν Σπουδαστῶν Νομοῦ Σερρῶν.

■ Στίς 11 τοῦ Νοέμβρη πραγματοποιήθηκε στὸ ἀμφιθέατρο τῆς Κτηνιατρικῆς συγκέντρωση τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου τῆς Θεσσαλονίκης.

Στὴ συγκέντρωση ἔγινε ἐνημέρωση ἀπ' τὸ Δ.Σ. γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ συλλόγου, καὶ συζητήθηκαν τὰ θέματα α) τοῦ περιοδικοῦ τοῦ συλλόγου καὶ β) τοῦ προγραμματισμοῦ ἐκδήλωσης γιὰ τὸν Νοέμβρη τοῦ '73.

Ἡ συγκέντρωση εἶχε σχετικὴ μαζικότητα.

■ Τὴν Κυριακὴ στίς 21 Νοέμβρη ἔγινε στὴν αἴθουσα «ΔΙΟΝΥΣΙΑ» στίς Σέρρες ἐκδήλωση γιὰ τὴν 3ῃ ἐπέτειο τοῦ Πολυτεχνείου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτόμων πού παρακολούθησαν τὴν ἐκδήλωση (γύρω στοὺς 450 μὲ 500) ἔδειξε πὼς ὁ ἡρωϊκὸς ἐκεῖνος ξεσηκωμὸς τοῦ Νοέμβρη τοῦ '73 ἔχει καταζιωθῆ ἱερὸ σύμβολο ἀγῶνα στὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ μας. Τὸ περιεχόμενο τῆς ἐκδήλωσης — πού ἀπ' τὴ μιὰ θύμιζε τὸν ἀντιφασιστικό, ἀντιιμπεριαλι-

στικό ἀγῶνα τῶν ἡρώων τοῦ Πολυτεχνείου, κι ἀπ' τὴν ἄλλη τόνιζε τὰ σημερινὰ ἄλυτα δημοκρατικὰ προβλήματα τῆς χώρας — ἔπιασε τὸν παλμὸ τοῦ κόσμου, πού συμμετεῖχε οὐσιαστικά σ' αὐτὴ τὴν ἐκδήλωση διαδηλώνοντας τὰ αἰσθήματά του κάθε τόσο μὲ χειροκροτήματα καὶ συνθήματα.

■ Τέλος ὁ σύλλογος προγραμματίσει συγκέντρωση καὶ βραδυὰ ταβέρνας γιὰ τοὺς πρωτοετεῖς στὴ Θεσσαλονίκη.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΕΦΕΕ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΑΠΟ τὸ Κεντρικὸ Συμβούλιο τῆς ΕΦΕΕ λάβαμε καὶ δημοσιεύουμε τὴν παρακάτω διακήρυξη:

Συνάδελφοι

Ἡ ΕΦΕΕ σ' αὐτὲς τὶς δύσκολες γιὰ τὸ Ἔθνος στιγμὲς θεωρεῖ χρέος τῆς ἀπέναντι σ' ὅλους τοὺς φοιτητὲς, σ' ὅλο τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ νὰ τοποθετηθεῖ πάνω στὸ Ἐθνικὸ ζήτημα, στὸ ζήτημα τῆς κρίσης τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων, ποὺ ἔχει προκληθεῖ ἀπὸ τὸν τούρκικο ἐπεκτατισμὸ κάτω ἀπὸ τὴν ὑποκίνηση τῶν Ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν.

Συνάδελφοι

Οἱ ὄρες ποὺ περνᾶμε εἶναι πολὺ σοβαρὲς καὶ γι' αὐτὸ εἶναι ἔθνικὸ χρέος, καθήκον ὅλων τῶν φοιτητῶν τῆς χώρας μας ἡ ἐνότητα καὶ ἡ αγωνιστικὴ ἐπαγρύπνηση. Ἐνότητα καὶ αγωνιστικὴ ἐπαγρύπνηση γιὰ νὰ περιφρουρήσουμε τὴν ἔθνικὴ μας ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα τοῦ τόπου. Ἐνότητα καὶ ἀγωνιστικὴ ἐπαγρύπνηση γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὰ σχέδια τῶν κύκλων τῆς ἀνωμαλίας καὶ νὰ προσπίσουμε τὶς δημοκρατικὲς κατακτήσεις τοῦ λαοῦ μας.

Συνάδελφοι.

Βρισκόμαστε στὴν αἰχμὴ τῆς κρίσης ποὺ προκαλεῖ ὁ τούρκικος ἐπεκτατισμὸς μὲ τὴν ὑποκίνηση καὶ ἐνθάρρυνση τῶν Ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν.

Τί θέλουν ὅμως οἱ Ἀμερικάνοι νὰ πετύχουν μὲ αὐτὴ τὴν πολιτικὴ καὶ πῶς;

Θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐνίσχυση καὶ συνέχιση τῆς κηδεμονίας τους στὴν Τουρκία γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ ἄξονα πολιτικῆς τους στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο, Μέσῃ Ἀνατολῇ καὶ Αἰγαῖο καὶ γιὰ τὴν παραπέρα θέλουν νὰ ἐκβιάσουν τὴν Ἑλληνικὴ

Κυβέρνηση νὰ ἐνταχθεῖ στὸ ΝΑΤΟ καὶ νὰ δεχθεῖ τὴν παραμονὴ τῶν βάσεων τους στὴ χώρα μας.

Θέλουν, οἱ Ἀμερικάνοι, νὰ ἐδραιώσουν τὰ στρατηγικὰ καὶ οἰκονομικὰ τους συμφέροντα στὸ Αἰγαῖο καὶ τὴν Ἀνατ. Μεσόγειο, θέλουν νὰ ἐλέγχουν μέσω τῆς Τουρκίας, τὶς προσπάθειες τους στὸ χῶρο αὐτό, στὸ χῶρο Ἑλλάδας — Τουρκίας, θέλουν νὰ μειώσουν τὴν πορεία ὕψους καὶ συνεργασίας στὴν Εὐρώπη καὶ τὰ Βαλκάνια. Γιὰ νὰ πετύχουν ὅμως αὐτὰ προσπαθοῦν νὰ ὑπονομεύσουν τὴν Ἐθνικὴ μας ἀνεξαρτησία, νὰ χτυπήσουν τὶς δημοκρατικὲς κατακτήσεις τοῦ λαοῦ μας, νὰ ἀκρωτηριάσουν τὴν Ἐθνικὴ μας ἀνεξαρτησία νὰ λυθεῖ τὸ Κυπριακὸ μέσα στὰ «συμμαχικὰ πλαίσια», λύση ποὺ τελικὰ θὰ ὀδηγήσει στὴ διχοτόμηση τοῦ νησιοῦ.

Παραπέρα οἱ Τούρκοι ἐπεκτατιστὲς κάτω ἀπὸ τὴν ἰμπεριαλιστικὴ ὑποκίνηση ἀξιώνουν τὸ διαμελισμὸ τοῦ Αἰγαίου, καὶ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν ἀμυντικῶν μας ἐξοπλισμῶν ἀπὸ τὰ Ἀνατολικά νησιά μὲ ἀπώτερο στόχο τὴν συγκυριαρχία τους στὸ χῶρο αὐτό.

Συνάδελφοι.

Ἀπέναντι σ' αὐτὲς τὶς δύσκολες γιὰ τὸ Ἔθνος στιγμὲς, ἀπέναντι σ' αὐτὴ τὴν ἐπιβουλὴ ἐνάντια στὴν ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα καὶ τὴν Ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία τοῦ τόπου ἡ Κυβέρνηση, ἄραγε, ἀκολουθεῖ πράγματι μιὰ πολιτικὴ ποὺ νὰ διασφαλίζει συνολικὰ τὰ ἔθνικα συμφέροντα; Σίγουρα ΟΧΙ. Γιατὶ προσπαθεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν ἀπειλὴ τοῦ τούρκικου σωβινισμοῦ ποὺ εἶναι γέννημα τῆς Ἀμερικάνικης ὑποκίνησης μέσα στὰ «συμμαχικὰ πλαίσια», ἀκολουθώντας πολιτικὴ στήριξη τῶν σχεδίων τῶν Ἀ-

μερικάνων.

Καὶ ὄχι μόνον αὐτὸ ἀλλὰ χειρίζεται τὸ ὅλο θέμα βάζοντας στεγανὰ καὶ ἐρήμην τοῦ λαοῦ καὶ τῶν φορέων του, στερώνοντας ἔτσι τὸ Λαὸ ἀπὸ τὶς πελώριες δυνατότητές του ποὺ μόνον ἡ πανστρατιὰ ὅλων τῶν δυνάμεων του θὰ μπορούσε νὰ ὑπερασπίσει τὰ κυριαρχικὰ μας δικαιώματα στὸ Αἰγαῖο.

Ἡ πολιτικὴ ὑποχωρητικότητα ἀπέναντι στὴν Ἀγκυρα καὶ ὑποτέλειες ἀπέναντι στοὺς Ἀμερικάνους τοὺς ἀποθρασύνει καὶ τοὺς δύο. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λέει ἡ Κυβέρνηση ὅτι ἡ Ἀγκυρα ἔχει λογικὰ δικαιώματα στὸ Αἰγαῖο, πολὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ τώρα ποὺ ἡ Ἀγκυρα ἀξιώνει τὸ μισὸ Αἰγαῖο καὶ ἔχει στόχο τὰ Ἀνατ. νησιά μας.

Τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ γίνονται αὐτὰ τὰ πράγματα ἡ Κυβέρνηση ὄχι μόνον συνεχίζει τὶς συνομιλίες γιὰ τὸ θεσμικὸ πλαίσιο τῶν βάσεων ἀλλὰ καὶ εἶναι ἔτοιμη νὰ προχωρήσει σύντομα σὲ μιὰ συμφωνία γιὰ τὴν διατήρηση αὐτῶν τῶν βάσεων στὴ χώρα μας.

Στὸ διεθνὲς διπλωματικὸ πεδίο ἡ στάση τῆς ἀντικειμενικὰ παρουσίασε τὴν κρίση σὰν μιὰ ἀπλὴ ἑλληνοτουρκικὴ διένεξη καὶ μείωσε τὴν σημασία τῆς, στάση ποὺ τελικὰ ὀδήγησε καὶ ὀδηγεῖ στὴν μείωση τῶν διεθνῶν διπλωματικῶν ἐρεισμάτων.

Ἀξιοσημείωτο στοιχεῖο ἐδῶ εἶναι ἡ στάση τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ὅπου μὲ τὴν τακτικὴ τῆς «ἴσης ἀπόστασης» ἀνάμεσα σὲ ἐπιτιθέμενο καὶ ἀμυνόμενο δὲν προωθεῖ τὴν ὑπόθεση τῆς εἰρήνης στὸ Αἰγαῖο, ἀλλὰ εὐνοεῖ ἀντικειμενικὰ τὴν ἐπιθετικότητα τῶν Τούρκων ἐπεκτατιστῶν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴ σελ. 7

Συνάδελφοι

Ἡ ψήφιση ἀντιδραστικῶν νομοσχεδίων ὅπως τὸ ἀντεργατικὸ νομοσχέδιο 330, τὸ νομ. γιὰ τὴν τεχν. Ἐκπαίδευση, ὁ Ποινικὸς Κώδικας (ιδιωνυμο) καὶ ἡ ρύθμιση γιὰ τὸ πανεπ. ἄσυλο καὶ τὸ γενικότερο χτύπημα τοῦ λαϊκοῦ καὶ σπουδαστικοῦ κινήματος σ' αὐτὴ τῇ δύσκολῃ γιὰ τὸ Ἔθνος στιγμῇ κάθε ἄλλο παρὰ βοηθᾷ στὴν γενικὴ πανεθνικὴ κινητοποίηση παρὰ μόνον τὴν ὑπονομεύει.

Μὲ τὴν ἀνοχὴ τῆς Κυβέρνησης ἀπέναντι στὰ φασιστικά, ἀντιδραστικά καὶ βασιλοχουντικά στοιχεῖα δίνει τὴν δυνατότητα σ' αὐτά, κάτω ἀπὸ τὴν ὑπόθαλψη τῶν Ἀμερικάνων ἱμπεριαλιστῶν, νὰ ἐκμεταλλεθοῦν τὰ ρήγματα ποῦ δημιουργεῖ ἡ πολιτικὴ τῆς καὶ νὰ ὑπονομεύουν τὴν πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου, καὶ ἄς μὴ ξεχνᾶμε ὅτι βασιλοχουντικά στοιχεῖα νοσταλγοὶ τῆς χουντικῆς 7χρονης τυραννίας, ἀσήμαντα ἀλλὰ ἐπικίνδυνα ἐπειδὴ στηρίζονται στὸ κρατικὸ μηχανισμό ἐλλοχεύουν καὶ ἐτοιμάζουν ὑπονομευτικὲς ἐνέργειες.

Συνάδελφοι

Πρέπει νὰ ἀντιταχθοῦμε μὲ κάθε τρόπο στὴν ἐξωτερικὴ ἀπειλή, τὴν μεγαλύτερη μεταπολεμικὰ ποῦ ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα μας καὶ στὴν ἐσωτερικὴ ὑπονόμευση τῆς πολιτ. ζωῆς τοῦ τόπου.

Σήμερα ποῦ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορὰ ὁ ἀγὼνας μας εἶναι συνδεμένος μὲ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῶν δημοκρατικῶν κατακτήσεων τοῦ λαοῦ μας καθῆκον τῆς ΕΦΕΕδὲν εἶναι νὰ κάνει μόνον μιὰ στεῖρα κριτικὴ ἀλλὰ νὰ δώσει καὶ ἕνα θετικὸ διέξοδο κἀνοντας συγκεκριμένους προτάσεις καὶ παλεύοντας ταυτόχρονα μαζὶ μὲ τὸ λαὸ καὶ ὅλους τοὺς φοιτητὲς γιὰ τὴν πραγματοποιήσῃ τους.

Α) ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

1. Νὰ συγκληθεῖ ἀπὸ τὸν πρόεδρο

τῆς Δημοκρατίας σύσκεψη ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς χώρας γιὰ ἕνα πρόγραμμα ἐθνικῆς σωτηρίας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἀπειλῶν.

2. Ἡ κυβέρνηση νὰ ἐνημερώσει τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ καὶ μὲ σύντονα μέτρα νὰ ἐπισπεύσει τὴν προετοιμασία του στὰ πλαίσια μιᾶς γενικῆς Ἐθνικῆς Κινητοποίησης.

3. Νὰ ἀποσύρει ὅλα τὰ ἀντιλαϊκὰ νομοσχέδια ποῦ ὑπονομεύουν τὴν Ἐθνικὴ Ἐνότητα.

4. Νὰ ἐνισχύσει τὴν ἀμυντικὴ ἰκανότητα τῆς χώρας.

5. Νὰ προχωρήσει χωρὶς χρονотριβὲς στὴν ἐκκαθάριση τῆς κρατικῆς μηχανῆς ἀπὸ τὰ ξένα καὶ ντόπια ἀντιδραστικά στοιχεῖα.

6. Νὰ ἀκολουθήσει μιὰ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τέτοια ποῦ νὰ ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ καὶ ὄχι τῶν πολυεθνικῶν μονοπ. συγκροτημάτων.

Β) ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

1. Νὰ κρατήσῃ σθεναρὴ στάση ἀπέναντι στὸν τούρκικο ἐπεκτατισμὸ καὶ τίς πιέσεις τῶν Ἀμερικάνων καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν θὰ δεχθεῖ καμιά παραβίαση τοῦ ἐθνικοῦ μας χώρου.

2. Νὰ ἀκολουθήσῃ ἀνεξάρτητη πολιτικὴ, πολιτικὴ μακριὰ ἀπὸ τὴν ἐξάρτηση τῶν Ἀμερικάνων. Χρειαζεται ἐδῶ ριζικὴ στροφὴ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς δηλ. νὰ ἐγκαταλειφθεῖ ἡ πολιτικὴ τῶν «συμμαχικῶν πλαισίων» καὶ τῆς ἀναζήτησης προστατῆ καὶ νὰ στηριχθοῦμε κύρια στὶς δικές μας δυνάμεις.

3. Νὰ ἐγκαταλειφθεῖ ἡ «θέση» ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ ἀπλὴ Ἑλληνοτουρκικὴ διένεξη καὶ νὰ ἀναγάγει τὴν ἔνταση στὸ Αἰγαῖο σὲ θέμα ποῦ ἀφορᾷ τὴν πορεία ὕψωσης καὶ συνεργασίας στὴν Εὐρώπη καὶ στὰ Βαλκάνια.

4. Νὰ ὀριοθετήσῃ συγκεκριμένα τὴν ὑφαλοκρηπίδα τοῦ Αἰγαίου μὲ

βάση τὴν διεθνή σύμβαση τῆς Γενεύης τοῦ 1958.

5. Νὰ μὴν προχωρήσῃ σὲ καμιά διαπραγματεύσει γιὰ τὴν ὀριοθέτηση τῆς ὑφαλοκρηπίδας χωρὶς νὰ καθορίζεται ἐκ τῶν προτέρων ἡ σύμβαση τῆς Γενεύης σὰν τὸ νομικὸ πλαίσιο τῶν διαπραγματεύσεων.

5. Νὰ μὴν ὑποκύψει στὶς ἀπαιτήσεις τῶν Τούρκων σωβινιστῶν καὶ νὰ μὴν ἀποσύρει τὸν ἀμυντικὸ μας ἐξοπλισμὸ ἀπὸ τὰ νησιά.

7. Νὰ ὀριστικοποιηθεῖ ἡ ἀποχώρησι ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸ σκέλος τοῦ NATO, καὶ νὰ ἐκκινηθεῖ ἡ διαδικασία ἀποχώρησης ἀπὸ τὴν Ἀτλαντικὴ συμμαχία.

8. Νὰ σταματήσει κάθε συνομιλία γιὰ τίς βάσεις καὶ νὰ ἐκκινηθεῖ ἡ διαδικασία γιὰ τὸ ὀριστικὸ διώξιμο τῶν Ἀμερικάνων καὶ NATO ἰκῶν βάσεων ἀπὸ τὴ χώρα μας.

Τέλος νὰ ἀκολουθεῖ ἀνεξάρτητῃ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ εἰρήνης καὶ συνεργασίας μὲ ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ εἰδικότερα τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Μεσογείου.

Νὰ ἀναζητηθοῦν ἰσχυρὰ καὶ μόνημα ἐρείσματα στὸ χῶρο τῶν ἀδελφῶν χωρῶν, τοῦ τρίτου κόσμου καὶ σοσιαλιστικῶν.

Συνάδελφοι.

Ἡ ΕΦΕΕ γνήσιος συνεχιστῆς τῶν ἡρωικῶν δημοκρατικῶν παραδόσεων καὶ ἀγῶνων τοῦ προδικτατορικοῦ Φ. Κ. γιὰ τὸ Κυπριακὸ, τὸ 114, θὰ βρεθεῖσ τὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀγῶνα γιὰ μιὰ πανεθνικὴ κινητοποίηση μὲ στόχο τὴν ἀπόκρουση τῆς ἱμπεριαλιστικῆς ἐπίθεσης καὶ τῶν ὑποχωρήσεων ἀπέναντι στὶς πιέσεις τῆς, γιατί πάντα τὴν φλόγιζαν τὰ ἰδανικά τῆς δημοκρατίας, τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, ἡ προοπτικὴ γιὰ ἕνα εἰρηνικὸ σήμερον καὶ ἕνα καλύτερο αὔριον.

ΕΡΕΥΝΑ

Η ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΜΑΣ

Στὸν νομὸ μας ὑπάρχουν πολλὰ προβλήματα στὸν τομέα τῆς μέσης ἐκπαίδευσης. Ἦδη γιὰ τὰ προβλήματα τῆς τεχνικῆς παιδείας στὸν νομὸ μας ἔχει μιλήσει σχετικὰ σὲ προηγούμενο ἄρθρο ὁ συνάδερφος Ἀμπαλάκης. Μένει νὰ δοῦμε τὴν κατάσταση τῶν γυμνασίων κρατικῶν καὶ ἰδιωτικῶν.

Βασικὰ τὰ προβλήματα τῆς μέσης ἐκπαίδευσης στὸν νομὸ μας μπορούμε νὰ τὰ συνοψίσουμε στὰ ἐξῆς:

1) ἔλλειψη διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

2) ἀνεπάρκεια διδακτικῶν κτιρίων καὶ

3) ἀναχρονιστικὲς μέθοδοι διδασκαλίας καὶ διαπαιδαγώγησης γενικὰ, χαρακτηριστικὸ τῆς μέσης ἐκπαίδευσης σ' ὅλη τὴ χώρα.

Στὰ γυμνάσια καὶ στὰ λύκεια τοῦ νομοῦ μας ὑπάρχουν συνολικὰ: 35 θεολόγοι, 145 φιλόλογοι, 47 μαθηματικοί, 38 φυσικοί, 34 φυσιογνώστες, οὔτε ἓνας χημικός, 14 καθηγητὲς γαλλικῶν, 18 ἀγγλικῶν, 42 γυμναστές, 3 οἰκοκυρικῶν καὶ τεχνικῶν, ἐνῶ οἱ κενὲς θέσεις σὲ διδαχτικὸ προσωπικὸ εἶναι 92 καὶ εἶναι οἱ ἐξῆς: 2 θεολόγοι, 45 φιλόλογοι, 5 μαθηματικοί, 10 φυσικοί, 4 ἀγγλικῶν, 4 γαλλικῶν, 8 σωματικῆς ἀγωγῆς, 6 τεχνικῶν καὶ 8 οἰκοκυρικῶν.

Παράλληλα μ' αὐτὸ συνέχεια φεύγουν καθηγητὲς μὲ μετάθεση ἀπὸ τὰ γυμνάσια τοῦ νομοῦ μας. Ἔτσι τώρα τελευταία φεύγουν μὲ μετάθεση ἀπὸ τὸν νομὸ μας 19 καθηγητὲς καὶ ἔρχονται μόνο 4. Στὸ Σιδηρόκαστρο ἀπὸ τοὺς 4 μαθηματικούς μετατέθηκαν οἱ 3.

Καὶ κοντὰ σ' αὐτὲς τὲς ἐλλείψεις ἔρχεται νὰ προστεθεῖ μιὰ μεγάλη στρατιὰ ἀδιόριστων καθηγητῶν, 10.000 περίπου σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὴ ἡ ἔλλειψη διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ὑπερρωρικὴ ἀπασχόληση τῶν διορισμένων καθηγητῶν, τὴν χρησιμοποίηση ἀδιόριστων στρατευμένων μὲ ἐλάχιστη ἀμοιβή, διδασκαλία μαθημάτων ἀπὸ καθηγητὲς ἄλλων εἰδικότητων καὶ τέλος περικοπὲς ὥρων ἀπ' τὰ προγράμματα.

Δεύτερο ὀξύτατο πρόβλημα εἶναι τὸ διδακτηριακό. Συγκριμένα στὴν πόλη τῶν Σερρῶν 4.000 μαθητὲς καὶ μαθήτριες στὰ 5 λύκεια καὶ στὰ 5 γυμνάσια ποὺ στεγάζονται σὲ 4 διδακτήρια ἀποτελοῦν 100 τμήματα ἐνῶ θάπρεπε νὰ εἶναι 110. Αὐτὴ ἡ ἔλλειψη διδακτικῶν κτιρίων ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργία ὑπερπληθωρικῶν τμημάτων. Ἔτσι καταλήξαμε στὸ νὰ μετατρέπουμε καφενεῖα καὶ γενικὰ ἀκατάλληλους χώρους ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε τὴν στοιχειώδη θέρμανση καὶ τὸν φωτισμὸ σὲ αἴθουσες διδασκαλίας.

Στὰ ὑπόστεγα καὶ στὰ ὑπόγεια ποὺ μετατρέπηκαν σὲ αἴθουσες κίνου συνήθως μάθημα οἱ μικρὲς τάξεις ποὺ ἀριθμοῦν καὶ περισσότερους μαθητὲς. Ἀκόμα σ' ὅλα τὰ γυμνάσια ἀν ἐξαιρέσουμε αὐτὰ ποὺ χτίστηκαν πρόσφατα ἐκτὸς ἀπ' τὸ ὅτι δὲν ὑπάρχουν χώροι γυμναστικῆς ὑπάρχει καὶ μιὰ πρωτοφανῆ ἔλλειψη ἀπὸ ὄργανα ἀθλητισμοῦ.

Ἀναλυτικὰ ἡ κατάσταση ἔχει ὡς ἐξῆς:

ΓΥΜΝΑΣΙΑ

	μαθητὲς	τμήματα	μαθητὲς ἀνὰ τμήμα
Α' Ἀρρ. Σερρῶν	384	9	42 - 43
Β' Ἀρρ. Σερρῶν	422	10	42
Α' Θηλ. Σερρῶν	494	12	41
Β' Θηλ. Σερρῶν	465	11	42
Οἰκονομικό, Μικτὸ	435	10	43-44
Πεντάπολης	285	7	40 - 41
Γαζώρου	183	5	36-37
Ν. Ζίχνης	373	8	45 - 46
Πρώτης	273	7	39
Ἀλιστράτης	276	7	39-40
Ροδολίβου	277	7	39 - 40
Μαυροθάλασσας	260	7	37
Νιγρίτας	513	11	46-47
Δημητρισιῶν	205	5	41
Στυρμωνικοῦ	196	6	32-33
Σκοτούσας	164	5	33
Ἡράκλειας	375	8	47
Προβατᾶ	194	6	32-33
Σιδηροκάστρου	578	13	44 - 45
Ν. Πετρισιῶν	64	3	21
Λειβαδιάς	105	3	35
Βυρώνιας	137	4	34
Ποροῦων	270	8	33 - 34

ΛΥΚΕΙΑ

	μαθητὲς	τμήματα	μαθητὲς ἀνὰ τμήμα
	332	11	30
	429	11	39
	335	9	37
	436	13	33 - 34
	143	5	28 - 29
	155	5	31
	—	—	—
	313	9	34 - 35
	150	5	30
	126	4	31 - 32
	190	6	31 - 32
	120	4	30
	444	12	37
	—	—	—
	143	4	35 - 36
	—	—	—
	250	8	31
	102	4	25 - 26
	327	10	33 - 34
	—	—	—
	—	—	—
	149	4	37
	215	6	36

Αυτά, αν λάβουμε υπ' όψη μας ότι κάθε τμήμα δεν πρέπει να έχει πάνω από 30 μαθητές. Όπως βλέπουμε απ' τὰ στοιχειὰ ὁ ἀριθμὸς μαθητῶν ποὺ ἀναλογεῖ σὲ κάθε τμήμα στὰ γυμνάσια εἶναι μεγαλύτερος ἀπ' ὅ,τι στὰ λύκεια. Ἀκόμα βλέπουμε πὼς δὲν ὑπάρχουν λύκεια στὰ γυμνάσια Γαζώρου, Δημητρητοῦ, Σκοτούσας, Ν. Πετριτοῦ, καὶ Λειβαδιᾶς.

Συγκριτικὰ μὲ τὰ γυμνάσια τῆς ἴδιας τῆς πόλης τὰ γυμνάσια τῆς ἐπαρχίας ἔχουν πολὺ περισσότερες ἐλλείψεις.

Σ' ὅλα τὰ γυμνάσια τὰ ἐποπτικὰ μέσα εἶναι ἀνύπαρκα, μὲ ἀποτέλεσμα στὰ πρακτικὰ μαθήματα οἱ μαθητὲς νὰ ἔχουν μόνο θεωρητικὴ κατάρτηση χωρὶς καμμιά ἐποπτεία καὶ τὰ βιβλία ἀρκοῦν πολλὰς φορὲς νὰ φτάσουν στὰ γυμνάσια. Ἡ πολιτιστικὴ δραστηριότητα εἶναι ἐντελῶς ἀνύπαρκτη ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ τὶς «κατὰ παραγγελίαν» ἐπετειακὲς ὁμιλίαι καὶ τὶς ὁμιλίαι γιὰ τὸ ΝΑΤΟ καὶ τὴν ΕΟΚ.

Βιβλιοθήκες στὸν γυμνασιακὸ χῶρο δὲν ὑπάρχουν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμα ὑπάρχουν εἶναι γεμάτες μὲ παιδιαστρικά διηγήματα, βιβλία «ἠθικοῦ περιεχομένου» καὶ ἀντιδραστικὰ βιβλία ἰδιαίτερα στὰ γυμνάσια τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐνα ἄλλο πρόβλημα, ποὺ εἶναι καὶ πρόβλημα ὅλης τῆς χώρας μας εἶναι τὰ φροντιστήρια ποὺ κυριολεκτικὰ γδέρνουν τὰ φτωχὰ καὶ μεσαῖα στρώματα. Σήμερα εἶναι μιὰ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρηση ποὺ ὅλο καὶ πιὸ πολὺ ἐνισχύεται μὲ τὰ μέτρα τῆς κυβέρνησης γιὰ τὴν μείωση τῶν εἰσακτέων στὰ Α.Ε.Ι. Ἀκόμα ἢ μὴ σωστὴ κατανομὴ τῶν γυμνασίων στὸ νομὸ δημιουργεῖ πολλὰ συγκοινωνιακὰ προβλήματα καὶ μεγάλη τα-

λαιπωρία γιὰ τοὺς ἐπαρχιωτὲς μαθητὲς προκειμένου νὰ πᾶνε στὸ γυμνάσιο ἢ στὸ φροντιστήριον.

Κοντὰ στ' ἄλλα ἔρχονται νὰ προστεθοῦν καὶ τὰ καινούργια μέτρα γιὰ τὶς μαθητικὲς κοινότητες σὰν συμπλήρωμα τῆς ἀστυνόμευσης στὰ γυμνάσια. Εἶναι γνωστὴ ἡ δράση τοῦ κ. Γκίνης, πρώην γυμνασιάρχου τοῦ Α' γυμνασίου Θηλέων Σερρών.

Μ' ὅλα αὐτὰ βλέπουμε τὴν γύμνια ποὺ ὑπάρχει στὸν νομὸ μας ὅσο ἀφορᾷ τὴν μέση ἐκπαίδευση.

«Ὅλοι μας ξέρουμε πολὺ καλά τὸ «ἐνδιαφέρον» ποὺ δείχνει ἡ κυβέρνησις γιὰ τὸ θέμα τῆς παιδείας, ποὺ τόση σημασία ἔχει γιὰ τὴν ὕλικὴ καὶ πολιτιστικὴ πρόοδο τῆς χώρας μας. Ἡ ἀναχρονιστικὴ ἐκπαίδευση μὲ τὸν αὐταρχικὸ, ἀντιδραστικὸ καὶ ἀντικαϊκὸ χαρακτήρα τῆς συσσωρεύει τεράστια προβλήματα τὰ ὅποια σπεύδει νὰ τὰ λύσει ἢ κυβέρνησις μὲ τὴν ἀδιαφορία τῆς, τὶς ἀστυνομεύσεις καὶ τὰ ἀντιδραστικὰ νομοσχέδια.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ κάνει τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς κηδεμόνες νὰ ἀνησυχοῦν γιὰ τὴν ἐκπαίδευση τῶν παιδιῶν τους.

Τὸ ἴδιο καὶ ὅλοι οἱ δημοκράτες καθηγητὲς. Ἐγιναν πολλὲς καλὲς προσπάθειες ἀπὸ τὴν μεριά τους ἀλλὰ ὅλες προσέκρουσαν στὴν ἀδιαλλαξία καὶ στὴν ἀδιαφορία τῆς κυβέρνησης. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν ὅλοι μαζί, μαθητὲς, καθηγητὲς, γονεῖς καὶ ὅλοι γενικὰ οἱ Σερραῖοι ν' ἀγωνιστοῦμε γιὰ νὰ καλύψουμε τὶς ἀνάγκες ποὺ ἔχει ὁ τόπος μας σχετικὰ μὲ τὴν παιδεία, ν' ἀγωνιστοῦμε γιὰ νὰ φτειαξοῦμε μιὰ παιδεία καλύτερη καὶ δημοκρατικὴ.

Ο.Σ.

ΚΕΡΚΙΝΗ

Συνέχεια ἐκ τῆς 4ης σελ. στρέμματα) καὶ οἱ κάτοικοι τοὺς δέχονται — ἐπανειλημμένα ἔχουν γίνεῖ ἐπισκέψεις τῶν κατοίκων τοῦ Κλειδίου στὴν Κερκίνη καὶ ἀντίστροφα. Ἡ λύσις αὐτὴ ἀπορρίφθηκε ἀπὸ τὸ κράτος. Μάλιστα ὀρισμένοι παράγοντες τῆς κυβέρνησης ἀντέδρασαν μὲ πρωτοφανῆ τρόπο.

Μιὰ ἄλλη λύσις εἶναι ἡ κατασκευὴ μεγάλων προστατευτικῶν ἔργων ποὺ θὰ περιορίσουν τοὺς κινδύνους ποὺ θὰ ἀποξηράνουν ἕνα μεγάλο μέρος τῆς λίμνης ποὺ τώρα μένει ἀναξιοποίητο.

Πάντως σήμερα τὸ πρόβλημα ἐμφανίζεται μὲ τὴν ἴδια ὀξύτητα ὅπως ἐδῶ καὶ 40 χρόνια. Οἱ κάτοικοι βρίσκονται σὲ ἀπόγνωση. Ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μᾶς εἶπε χαρακτηριστικὰ «Μᾶς ἔχει κυριέψει ὁ φό-

βος καὶ δὲν πιστεύουμε σὲ τίποτε» «Τὸ μόνο ποὺ ἔχω νὰ πῶ εἶναι: ἀγανάκησις καὶ τίποτε ἄλλο» Στὸ καφενεῖο ποὺ πήγαμε πολλοὶ κάτοικοι μαζεύτηκαν γύρω μας καὶ μᾶς μίλησαν γιὰ τὸ πρόβλημά τους. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ ἀπόγνωσή τους. «Ὅλοι μᾶς μίλησαν γιὰ τὶς δυσκολίες καὶ τοὺς κινδύνους ποὺ ἀντιμετωπίζουμε (Δὲν ὑπάρχει ζωὴ ἐδῶ) «σερνόμαστε», ἦταν οἱ πιὸ χτυπητὲς φράσεις. Ἐχομε νὰ χτίσουμε ἐδῶ καὶ χρόνια σπίτια, μένουμε σὲ τρωγλες. Δὲν μᾶς δίνουν στεγαστικὰ δάνεια γιὰ νὰ μᾶς διώξουν, ἀπ' τὴν ἄλλη δίνουν ἄδειες καὶ ὅσοι χτίζουν τοὺς λέν πὼς πετᾶν τὰ λεφτά τους».

Τὰ σπίτια πράγματι εἶναι παμπάλαια καὶ ἐτοιμόροπα. Ἐλάχιστα εἶναι τὰ καινούργια καὶ ἔχουν χτιστεῖ βασικὰ ἀπὸ μετανάστες. «Ὅ

κλήρος εἶναι πολὺ μικρὸς καὶ ἡ παραγωγή μας δὲν φτάνει γιὰ νὰ ζήσουμε». «Οἱ νέοι φεύγουν στὴν Γερμανία». «Οἱ βουλευτὲς μας πέρασαν πρὶν τὶς ἐκλογὲς γεμάτοι ὑποσχέσεις καὶ ἀπὸ τότε δὲν ξαναφάνηκαν». Δὲν ἀφήνουν οὔτε τοὺς δημοσιογράφους νὰ ρθοῦν γιὰ νὰ μᾶς δοῦν, μᾶς ξέχασαν γιὰ νὰ μᾶς διώξουν».

Ἡ κατάστασις τοῦ χωριοῦ εἶναι ἀπελπιστικὴ. Τὸ πρόβλημα χρονίζει καὶ δὲν δίνεται καμμιά λύσις. Οἱ κάτοικοι ἀρνοῦνται νὰ μεταφερθοῦν ἐκεῖ ποὺ ὑποδείχνει ἡ κυβέρνησις. Ἡ κυβέρνησις ἀρνιέται νὰ τοὺς μεταφέρει ἐκεῖ ποὺ ζητοῦν. Ἡ προσοχὴ τῶν παραγόντων τοῦ νομοῦ πρέπει νὰ στραφεῖ στὸ πρόβλημα αὐτὸ γιὰ νὰ βρεθεῖ μιὰ ἱκανοποιητικὴ λύσις ποὺ ὀπωσδήποτε θὰ συμφέρει στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Φέτος τις άρχες του Νοέμβρη έγιναν εκλογές στις Η.Π.Α. για την ανάδειξη νέου προέδρου και Γερουσίας. Αντίπαλοι ήταν ο δημοκρατικός Κάρτερ και ο ρεπουμπλικάνος Φόρντ. Υπήρχαν και άλλοι υποψήφιοι βέβαια, όπως ο Μακκάρθου και ο Μάντοτ, αλλά με «δευτερεύουσα σημασία».

Πριν από τις εκλογές έγινε προεκλογική εκστρατεία. Πρωταγωνία στησαν και εδώ Φόρντ και Κάρτερ. Το επίπεδο πάντα μις τέτοιας εκστρατείας είναι ανάλογο με το πολιτικό επίπεδο του λαού που απευθύνεται. Έτσι είδαμε τους υποψήφιους για την προεδρική θέση να βρίζονται, να κατηγορεί ο ένας τον άλλο, να σκορπάνε χαμόγελα και να μεταχειρίζονται τερτίπια τέτοια που δύσκολα θα μπορούσε να βρή και ένα παιδάκι δέκα χρόνων. Με τέτοια φαινόμενα θα μπορούσε κανείς να αμφιβάλλει για την ώριμότητα του μεγαλύτερου μέρους του Αμερικάνικου λαού.

Υπόδειγμα δημοκρατίας οί Η. Π.Α. Υπάρχουν δύο κόμματα όλο κι' όλο, οί Δημοκρατικοί και οί Ρεπουμπλικάνοι. Αν ψάξουμε να βρούμε διαφορές μεταξύ τους θα βρούμε μόνον τυπικές και όχι ουσιαστικές. Έτσι βασικά προβάλλονται αυτά τὰ δύο μόνο και όλοι είναι υποχρεωμένοι να ψηφίσουν ή τὸ ένα ή τὸ άλλο.

Έτσι φτάνουμε στις εκλογές, απ' όπου τὴ νίκη παίρνει ο δημοκρατικός Κάρτερ. Για να φτάση ως εδώ πολλά υποσχέθηκε αλλά αν τὰ πραγματοποιήσει, αυτό είναι άλλο θέμα.

Συγκεκριμένα ἡ κατανομή τῶν ψήφων είναι:

Κάρτερ	33.684.344	51%
Φόρντ:	31.665.958	48%
Μακκάρθου	539.394	1%
Μάντοτ	135.553	

Θὰ ἤθελα νὰ ἐπιμείνω ὅμως ἀκόμη λίγο σ' αὐτὸ τὸ φαινόμενο τῶν Ἀμερικάνικων ἐκλογῶν. Κατ' ἀρχὴν ἡ Ἀμερικὴ (Η.Π.Α.) εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἰμπεριαλιστικὴ δύναμη στὸν κόσμο. καὶ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ της καθορίζεται ἀπὸ τὶς ὁμόνυμες τάσεις της καὶ τὰ κεφάλαια ποὺ ἔχει σκορπίσει σ' ὅλο τὸν κόσμο. Ἀποτελεῖ μιὰ σύγχρονη μορφή μητρόπολης ποὺ ἔχει στὰ πλοκάμια της τὸ μεγαλύτερο κομμάτι τοῦ κόσμου. χωρὶς σ' αὐτὸ νὰ ἐξαιρεῖται καὶ ἡ χώρα μας. Ἐπομένως βλέπουμε ὅτι ὑπάρχει ἄμεση οἰκονομικὴ ἐξάρτι-

ση μεταξύ κέντρου καὶ περιφέρειας δηλαδή Ἀμερικῆς καὶ ἀποικιῶν ὅπου τὸν καθοριστικὸ ρόλο παίζει τὸ κέτρο. Ὅταν λοιπὸν βλέπει νὰ θίγονται τὰ οἰκονομικὰ του συμφέροντα τότε ἐπεμβαίνει με διάφορους τρόπους στὰ ἐσωτερικὰ τῶν ἀποικιῶν (πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶναι γνωστοί.π.χ. ἡ χούντα στὴ Χιλή, στὴν Ἑλλάδα, στὴν Ταϊλάνδη κ.λ.π.) καὶ τὸ θέμα τακτοποιεῖται (;!). Ἄρα ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἀμερικῆς καθορίζεται βασικὰ ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸ κατεστημένο καὶ ὁ πρόεδρος ἔχει ἀπλῶς ἓνα ρόλο συμβολικὸ. Ἡ ἰμπεριαλιστικὴ αὐτὴ ιδιότητά τῆς

Ἀμερικῆς ἄρχισε νὰ γίνεται κατανοητὴ ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ τὸ μῖσος ἐναντίον της νὰ γιγαντώνεται ὅλο καὶ περισσότερο. Ὅλα αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἢ σχεδὸν ὅλα, τὸ πολιτικὸ κόμμα ποὺ πλειοψηφοῦσε ἦταν τὸ ρεπουμπλικανικὸ γιατί αὐτὸ ἐξυπηρετοῦσε καλύτερα τὰ συμφέροντα τοῦ κεφάλαιου. Τώρα ὅμως ποὺ ἡ Ἀμερικάνικη πολιτικὴ καταδικάστηκε στὴν συνείδηση ὅλου τοῦ κόσμου γίνεται ἐκδημοκρατισμός, πρὸς τὰ ἔξω, ἐνῶ πρὸς τὰ μέσα δὲν ἀλλάζει τίποτα. Ὁ «ἐκδημοκρατισμός» γίνεται με τὸ πρόσωπο τοῦ Κάρτερ ποὺ δῆλωσε ἄλλωστε ὅτι καταδικάζει καὶ δὲν δέχεται τὴν ἐπέμβαση στὰ ἐσωτερικὰ ἄλλης χώρας με ὅποιονδήποτε μορφή. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ ἴδιος δῆλωσε ὅτι δὲν θὰ δοθῇ Ἀμερικάνικη βοήθεια στὴν Ἰταλία ἐὰν πάρει μέρος στὴν κυβέρνηση τὸ Κ.Κ.Ι. καὶ ἔστειλε σὰν διαπραγματευτὴ τὸν Κίσιγκερ στὴν Ν. Ἀφρικὴ.

Δὲν μᾶς πείθουν ὅσα κι ἂν μᾶς ποῦν ὁ Κάρτερ καὶ τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης στὴ χώρα μας, ὅτι τὸ Ἀμερικάνικο κεφάλαιο ποὺ ἀγνοεῖ τὴν ἀνθρώπινη ἐλευθερία γιὰ ὅλο τὸν κόσμο ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἑαυτό του ἄρχισε νὰ γίνεται φιλελεύθερο. Ὁ λαὸς μας γιὰ τέτοιες περιστάσεις χρησιμοποιεῖ μιὰ σοφὴ παροιμία: ἄλλαξε ὁ Μανωλὶδς κι' ἔβαλε τὰ ροῦχα του ἄλλοιῶς.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ παρασυρόμαστε ἀπὸ τὴν φιλοαμερικάνικη πολιτικὴ τῆς κυβέρνησης καὶ μερικῶν ἄλλων δικῶν μας κομμάτων γιατί ὁ ἐχθρὸς (ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός) караδοκεῖ ἔτοιμος νὰ πέσει πάνω μας ὅπως καὶ πρὶν. Μόνον ἂν εἴμαστε ἐνωμένοι καὶ ξέρουμε τὸ ἀληθινὸ του πρόσωπο θὰ καταφέρουμε νὰ τὸν πετάξουμε μιὰ γιὰ πάντα ἔξω ἀπὸ τὴ χώρα μας.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΟΓΑΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΕΡΡΑΪΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ

1. **Ερώτηση:** Ποιοι λόγοι οδήγησαν στη δημιουργία του Ε.Σ.Ο. και ποιοι είναι οι κύριοι στόχοι του;

Απάντηση: Ο Ε.Σ.Ο ιδρύθηκε με σκοπό να κινηθεί και να δράσει στο πολιτιστικό πεδίο, να συνεισφέρει με τον δικό του τρόπο στην πολιτιστική ζύμωση και γενικότερα στην πνευματική ζωή τῆς πόλης. Το *ιδιαιτέρως* όμως χαρακτηριστικό του γνώρισμα, ή *βασική* του αποστολή που τον αντιδιαστέλλει (τὸν Ε.Σ.Ο.) ἀπὸ ἄλλες πολιτιστικές προσπάθειες είναι τὸ *ἀνανεωτικό* του πνεῦμα, ἡ *ἐμμονη* τάση και ἐπιδιώξή του νὰ προσφέρει τὸ *νέο* και νὰ ἐπιβάλλει ἕνα σύγχρονο «ῥυθμό» στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς πόλης μας.

Ὁ προσανατολισμός του δὲν εἶναι οὔτε κομματικός, οὔτε μονοσήμαντα πολιτικός, εἶναι ὅμως ἀναμφίβολα δημοκρατικός και προχωρημένα προοδευτικός, ἄρα ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτῆ πολιτικοποιημένος. Πολιτικοποιημένος με τὴν ἔννοια ὅτι μέσα στὴν Ε.Σ.Ο. και μέσα ἀπὸ τὶς ἐκδηλώσεις του θὰ πραγματώνεται ἐλεύθερα ὁ πνευματικός διάλογος (στὴ συγκεκριμένη και μεταφορική του σημασία) και θὰ ἐπιδιώκεται χωρὶς μονομέρειες ἢ διαπάλη τῶν ἰδεῶν.

Ἡ προσδοκία και ἡ ἐλπίδα μας εἶναι ὅτι ἕνας τέτοιος τρόπος ἐργασίας, μιὰ τέτοια ἀντίληψη μεθόδων δουλειᾶς, «προκαλεῖ» τὶς συνειδήσεις, ἀφυπνίζει «ἐν ὑπνώσει» ἀμορφωποίητες διαθέσεις, κοντολογίης *προβληματίσει*.

2. **Ερώτηση:** Πῶς βλέπετε τὴν μέχρι τώρα δουλειὰ τοῦ Ε.Σ.Ο.;

Απάντηση: Ἄν ἀποκοῦσα κάποια «ἀπόσταση» ἀπὸ τὴν *ιδιότητα* που ἔχω στὸν Ε.Σ.Ο., θὰ μπορούσα (ἐλπίζω με μὴ ἀμφισβητήσιμη ἀντικειμενικότητα) νὰ ἔλεγα ὅτι ὁ Ε.Σ.Ο. ἐργάσθηκε σχεδὸν ἰκανοποιητικά κατὰ τὴν πρώτη περίοδο τῆς ζωῆς του.

Ποσοτικά, σὲ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 11 Μαΐου 1975 ἕως 28 Μαΐου 1976, εἶχε τὶς ἐξῆς ἐκδηλώσεις:

Ὅμιλίες: 20

Προβολές φίλμς : 13

Ἐκθέσεις ζωγραφικῆς: 5

Μουσικὲς ἐκδηλώσεις: 1

Θέατρο σκιῶν: 1

Ποιοτικά, πρέπει κανεὶς νὰ πεῖ ὅτι οἱ ἐκδηλώσεις του ἦταν με ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις ἰκανοποι-

ητικές. Ἰκανοποιητικὲς με τὴν ἄποψη ὅτι οἱ ὁμιλητὲς διαθέταν ἕνα σημαντικώτατο ποιοτικὸ βάρος, ὅτι διεξῆλθαν τὰ θέματά τους με πλήρη σεβασμὸ πρὸς τὸ κοινὸ χωρὶς προχειρόλογη και ἐπιπόλαιη διάθεση πολὺ θὰ μπορούσε νὰ πηγάζει ἀπὸ μιὰν εὐκόλη τάση «ανομιπαρίσματος» πρὸς τὴν «ἐπαρχία». Ἰκανοποιητικὲς ὑπῆρξαν, ἐπίσης, γιατί ὅλοι οἱ ὁμιλητὲς κινήθηκαν στὸν ἀνανεωτικὸ πνευματικὸ χῶρο.

Θετικὸ στοιχεῖο ἀποτελεῖ ὅτι οἱ ὁμιλίες και οἱ συζητήσεις που ἀκολουθοῦσαν (συζητήσεις ἴσως ἔχι πάντα ἐπιτυχημένες, ἀναμφίβολα ὅμως βελτιωόμενες και μαζικοποιούμενες ἀπὸ ἐκδήλωση σὲ ἐκδήλωση) ἄρχισαν νὰ δημιουργοῦν τὴν αἴσθηση τοῦ «νέου», τοῦ «διαφορετικοῦ», τοῦ ὁλοένα πιὸ «συμπαθητικοῦ» και «οἰκείου».

Μᾶλλον διαφαίνεται ὁ *σχηματισμὸς* ἐνὸς κοινού που παρακολουθεῖ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Ε.Σ.Ο., ἐνὸς κοινού που τείνει ν' ἀποκτήσει κάποια ὁμοιογενῆ κοινὰ γνωρίσματα. Ἄν δὲν εἶναι λαθεμένη αὐτὴ ἡ ἐντύπωση που σκληρύνεται ὁλοένα σὲ πεποίθηση, θὰ *πρόκειται* γιὰ πολὺ σημαντικὸ ἐπίτευγμα.

Χωρὶς ἀμφιβολία ὑπάρχουν και ἀσθενικά και ἀρνητικὰ σημεῖα.

Ἀρχικὴ ἐπιδιώξή μας π.χ. ἦταν νὰ ὑπάρξουν ἐνιαῖοι κύκλοι θεμάτων που νὰ τὰ πραγματεύονται ὁμιλητὲς διαφορετικῶν τάσεων και ἀποχρώσεων μέσα σὲ μιὰ χρονικὴ ἐνότητα (συζητήσεις «στρογγυλῆς τραπέζης» ἢ σ' ἐπάλληλες ἐκδηλώσεις — ὁμιλίες σὲ διαφορετικὲς χρονικὲς στιγμὲς ἀλλὰ με θεματογραφικὴ συνέχεια. Ἐκτὸς ἀπὸ μία-δύο περιπτώσεις, ἡ σωστὴ αὐτὴ ἐπιδίωξη δὲν στάθηκε δυνατὸ νὰ εὐτυχήσει. Ἡ κυριώτερη δυσκολία ὑπῆρξε ἡ ἀδυναμία νὰ ἐξυρεθοῦν ὁμιλητὲς που νὰ μπορούσαν νὰ ἔχουν τὴν εὐχέρεια τῆς ταυτόχρονης ἐμφάνισης στὸν Ε.Σ.Ο. (συζητήσεις «στρογγυλῆς τραπέζης») ἢ ἔστω τῆς ἐμφάνισής τους σὲ μιὰ χρονικὴ ἐνότητα 2-3 ἐβδομάδων. Ἐτσι φθάναμε στὸ σημεῖο ἀπὸ ἕνα κοινωνιολογικὸ θέμα νὰ «πηδηξοῦμε» σὲ ἱστορικὸ ἢ γλωσσικὸ κ.λ.π.

Μιὰ ἄλλη ἀδυναμία μας ἦταν ἡ ἀριθμητικὰ ἀνεπαρκὲς χρησιμοποίηση σερραίων ὁμιλητῶν. Ἐως ἕνα βαθμὸ ἡ ἀδυναμία αὐτὴ ἀπέτελεσε προῖον «ἠθελγμένης» τακτικῆς. Νομίζω δικαιολογημένης. Ἐγινε ψηλαφητὴ και ποιοτικὰ αὐστηρὴ ἀναζήτηση και ἐπιλογή τῶν ἐγγωρίων πνευματικῶν ἀνθρώπων (ἡ περίπτωση τοῦ

Γιώργου Καφταντζή αποτελεί εξαίρεση), ή εύτυχής όμως εμπειρία που προσκτήθηκε μάς δίνει τη δυνατότητα και την άνεση να προχωρήσουμε με μειωμένη ατολμία προς την κατεύθυνση αυτή.

(Πρέπει να διευκρινισθεί ότι οι σκέψεις αυτές, δεν έχουν καθόλου την πρόθεση να υποτιμήσουν όποιαδήποτε εγγώρια πνευματική δύναμη, μάς συνέχει όμως ο φόβος του γραφικού πνευματικού επαρχιωτισμού παλαιού τύπου που τουλάχιστον, κάτω από τις σημερινές συνθήκες της πολυεπικοινωνίας, θα πρέπει ν' αρχίσει να εκλείπει).

Το άρνητικότερο όμως σημείο είναι ή μη έμβιση της οργανικής δραστηριότητας του Ε.Σ.Ο. από μεγάλο αριθμό μελών του. Όχι με την έννοια ότι θα μπορούσε να είναι μαζικότερος, απ' όσο είναι, σύλλογος. Ο Ε.Σ.Ο. είναι σαφέστατα μαζικός σύλλογος. Αριθμεί ήδη 110 μέλη. Και είναι εύκολο να γίνουν περισσότερα. Το πρόβλημα όμως είναι ότι τα δραστηριοποιημένα μέλη, οι έπιφορτισμένοι με όλη την ευθύνη και τον κόπο είναι ελάχιστοι. Προσπάθειες για την ενεργοποίηση μεγάλου αριθμού μελών έγιναν αρκετές. Ίσως να μην ήταν οι ένδεδειγμένες γι' αυτό και έμειναν αναποτελεσματικές. Πάντως το ποιές μορφές θα πρέπει να πάρει αυτή ή ζωτικής ανάγκης ενεργοποίηση του μεγαλύτερου αριθμού των μελών μας και ή μέθεξή τους στην καθολική ζωή του όμίλου είναι το πρόβλημα. Δυστυχώς και τη στιγμή αυτή, οι έλπίδες για τη λύση του προβλήματός μας δεν μοιάζουν ν' αρχίζουν να γίνονται βάσιμες. Κάποια λύση θα ήταν ή συγκρότηση ενός θεατρικού όμίλου. Προϋπόθεση βασική όμως παραμένει ή οργανικότερη λύση του προβλήματος του χώρου.

3. Έρώτηση: Πώς δέχθηκαν οι serrαίοι τον Ε.Σ.Ο.; Υπάρχει ή άποψη ότι ο Ε.Σ.Ο. περιορίζεται σ' ένα κύκλο διανοουμένων, σε μιάν έλίτ. Αν συμβαίνει κάτι τέτοιο, πώς το αντιμετωπίζετε;

Απάντηση: Νομίζω ότι ή υποδοχή του Ε.Σ.Ο. από τους serrαίους, από ένα τμήμα serrαίων, υπήρξε εύμενης. Ο Ε.Σ.Ο. δημιούργησε την αίσθηση του «νέου», του σαφέστατα «διαφορετικού», του αντίθετου προς το πολιτιστικό «κατεστημένο» της πόλης. Δεδομένου ότι υπήρχε ένα ευρύ κοινό που άναζητούσε μιάν άλλαγή, ένα καινούργιο κλίμα, ο Ε.Σ.Ο. από τά πρώτα του κιόλας βήματα έγινε ευπρόσδεκτος, σχεδόν άγαπήθηκε. Που σημαίνει ότι ο Ε.Σ.Ο. ξεπήδησε από ά ν ά γ κ η. "Ο τ ι κ ά λ υ ψ ε π ρ α γ μ α τ ι κ ό κ ε ν ό.

Αναφορικά με την άποψη ότι ο Ε.Σ.Ο. πάσχει από έλιτισμό, θα έλεγα με κατηγορηματικότητα ότι ή άποψη αυτή, αν πρόκειται για άποψη, είναι όλο-τελα άβάσιμη.

Προφανώς ο «χαρακτηρισμός» όφείλεται ή σε παρερμηνεία του όρου «έλιτισμός» ή σε παρερμηνεία της «κατάστασης» που σημαίνεται με τη λέξη έλιτισμός.

Όμιλος «έλιτιστικός» θα μπορούσε να χαρακτηριστεί μιá ομάδα υποτιθεμένων, προφανώς κατά χυτοεκτίμηση, «έκλεκτών» που στην περίπτωση μιζς όμιλίας π.χ. στήνουν στο βήμα έναν επίσης «έκλεκτό» για ν' ακούσουν «έκλεκτές» άπόψεις που συνήθως υποφέρουν από περίτεχο έρμητισμό ή άφόρητη κενότητα. Έτσι, μαζύ και μ' άλλους τρόπους, καλλιεργούν την ψευδαίσθηση ότι άνήκουν σ' ένα «σπάνιο», «σπουδαίο» και «διαφορετικό» χώρο από τους άλλους.

Και ο πιο δύσθυμος κριτής του Ε.Σ.Ο., αν δεν ήθελε ν' απομακρυνθεί έντελώς από ένα στοιχειώδες άντικειμενικό πνεύμα, θα έπρεπε να κουρασθεί χωρίς άποτέλεσμα για ν' ανακαλύψει «έλιτιστικά» χαρακτηριστικά στον Ε.Σ.Ο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο καταβάλλει κάθε προσπάθεια (μετέρχεται μάλιστα πολλές φορές και τη μέθοδο των όχληρών ύπομνήσεων) για τη συμμετοχή όχι μόνο των μελών του αλλά και των φίλων του στις έκδηλώσεις του. Που βρίσκειται λοιπόν το «έρμητικό» του Ε.Σ.Ο., ή διάθεση του έκλεκτικισμού του;

Ο Ε.Σ.Ο. ξεκίνησε από μιάν «ιδρυτική» ομάδα. Μετά τις πρώτες προπαρασκευαστικές έπαφές και ένεργειες, τη σύνταξη και τη νομιμοποίηση του καταστατικού, άρχισε ή έγγραφη των μελών χωρίς κανένα κριτήριο κοινωνικής ή επαγγελματικής διάκρισης, ούτε διάκρισης μορφωτικού επιπέδου. Το μόνο κριτήριο που θεωρήθηκε ως βασικό για την έγγραφη μελών στον Ε.Σ.Ο. ήταν να «διακριβώνεται» μιá κάποια όμοαντίληψη των υπό έγγραφη μελών στο γενικό προσανατολισμό του Ε.Σ.Ο.: Διάθεση πνευματικού και πολιτιστικού προβληματισμού με σαφή προοδευτική κατεύθυνση, έλεύθερη έκφραση και διαπάλη των ιδεών χωρίς κομματικές ρυμουλκώσεις και στησίματα έξεδρών για κομματικές μικρορητορείες. Η άνησυχία και ή μέριμνά μας ήταν να μην κινδυνεύσει ν' αποπροσανατολισθεί ο Ε.Σ.Ο., να μ' ή γίνει ένας άκόμη σύλλογος πνευματικής καλλιέργειας χωρίς ιδιαιτερότητα.

(Μπορεί, στην πρώτη ώρα, κάποιιο απ' έμάς που είχαμε την πρωτοβουλία της ίδρυσης του Ε.Σ.Ο, να παραλείψαμε προτάσεις έγγραφών προς άξιολόγους συμπολίτες. Και είναι άκόμη φυσικό να έμφανίσθηκαν κάποιες μικροπαρεξηγήσεις. Είναι όμως σωστό να περιορίζουμε τη ματιά μας στο δένδρο και να χάνουμε από τη θέασή μας το δάσος;)

Συνέχεια στη σελ. 13

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΣΤΟ Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Στις 17 Νοέμβρη σέ όλα τὰ Γυμνάσια τοῦ Νομοῦ Σερρῶν ἔγιναν ἐκδηλώσεις γιά τὸ Πολυτεχνεῖο. Σέ όλα τὰ Γυμνάσια οἱ ἐκδηλώσεις ἔγιναν μὲ πρωτοβουλία τῶν μαθητῶν καὶ καθηγητῶν. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκδηλώσεων περιελάμβανε ὁμιλίες, τραγούδια τοῦ Πολυτεχνείου, ποιήματα καὶ ἐκθέσεις φωτογραφίας.

Ἄξιζει νὰ ἀναφέρουμε τίς ἐκδηλώσεις τῶν γυμνασίων Β' Ἀρρένων καὶ Θηλέων Σερρῶν, Ροδολείβους καὶ Νιγρίτας.

Στὸ Β' Γυμνάσιο Ἀρρένων Σερρῶν ἡ ἐκδήλωση ἔγινε μὲ πρωτοβουλία τῆς μαθητικῆς κοινότητος σέ στενὴ συνεργασία μὲ τοὺς Καθηγητές. Ἡ στάση αὐτῆ τῶν Καθηγητῶν νὰ ἐπιτρέψουν στοὺς μαθητῆς νὰ ἀναπτύξουν δραστηριότητα στὴ συγκεκριμένη ἐκδήλωση εἶναι ἄξια συγχαρητηρίων.

Στὸ Β' Γυμνάσιο Θηλέων Σερρῶν ἀξιζει νὰ σημειωθεῖ ἡ ἔντονη συγκίνηση τῶν μαθητριῶν ποὺ δεῖχνει πόσο πολὺ συνειδητοποίησαν τὸν Ἀγῶνα καὶ τὸ Νόημα τοῦ Πολυτεχνείου σέ ἀντίθεση μὲ ἓνα καθηγητὴ τους ποὺ δήλωσε ὅτι δὲν βλέπει τὸ λόγο νὰ γίνονται τέτοιου εἴδους ἐκδηλώσεις γιά τὸ Πολυτεχνεῖο γιὰτὶ δὲν καταλαβαίνει τὸ νόημά του. Κατὰ τὰ ἄλλα ὁ ἴδιος καθηγητὴς κατάλαβε καθαρὰ τὸ λόγο ποὺ ἔχουν οἱ γιορτῆς τοῦ μίσους, γι αὐτὸ καὶ πρὶν ἓνα χρόνο ἦταν ὁ ὁμιλητὴς σέ μιὰ παρόμοια γιορτή, ὅπως ἐπίσης ἦταν μέσα στὸ 1,4^ο τῶν ἀπεργοσπαστῶν ποὺ δὲν κατάλαβαν αὐτὸ ποὺ συνειδητοποίησε τὸ ὑπόλοιπο

98,6% τῶν συναδέλφων τους στὴ πρόσφατη ἀπεργία. Δὲν χρειάζεται νὰ ἀναφερθεῖ ὄνομα γιὰτὶ ὁ σκοπὸς δὲν εἶναι νὰ καταγγεληθεῖ τὸ συγκεκριμένο ἄτομο ἀλλὰ ἀπλῶς νὰ δεიχθεῖ σέ πόσο χαμηλὸ ἐπίπεδο βρίσκεται ἡ νοημοσύνη παρομοίων «καθηγητῶν».

Στὸ Γυμνάσιο Ροδολείβους οἱ καθηγητῆς ἀπαγόρευσαν στοὺς μαθητῆς νὰ βάλουν πανὰ στὴν αἴθουσα ποὺ θὰ γινόταν ἡ ἐκδήλωση γιὰτὶ τὰ συνθήματα ἦταν γραμμένα μὲ κόκκινα γράμματα. Ἴσως νὰ ἐρμήνευσαν διαφορετικὰ τὴν ἀλληγορικὴ σημασία τοῦ κόκκινου χρώματος στὴ συγκεκριμένη ἐκδήλωση. Νομίζουμε ὅτι κάποτε πρέπει νὰ ξεπεράσουμε τὴν καχυποψία μας γιά ὠρισμένα πράγματα.

Στὸ γυμνάσιο Νιγρίτας μαθητῆς ἀπειλήσαν τοὺς καθηγητῆς τους ὅτι ἡ Ἀστυνομία θὰ τοὺς κάνει φάκελο ἐὰν ἐπιτρέψουν τὴν ἐκδήλωση γιά τὸ Πολυτεχνεῖο. Τελικὰ ἡ ἐκδήλωση ἔγινε, τὸ ἐρώτημα ὅμως μένει: Σέ ποιὸς στηρίχθηκαν αὐτοὶ οἱ μαθητῆς ὥστε νὰ μποροῦν νὰ ἀπειλοῦν καθηγητῆς τῆ στιγμῆ μάλιστα ποὺ ὑπῆρχε καὶ διαταγὴ γιά τὴ διοργάνωση τῆς ἐκδήλωσης ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας. Εἰλικρινά, προκαλοῦν λύπη τὰ παιδιά αὐτὰ καὶ πολὺ περισσότερο αὐτοὶ ποὺ τοὺς παρωτρύνουν οἱ ὁποῖοι χωρὶς καμμιά ἀμφιβολία εἶναι «γνωστῆς» ἰδεολογίας γιὰτὶ μόνον ἄνθρωποι τέτοιαις ἰδεολογίας θὰ μπορούσαν νὰ ἐκφράζουν παρόμοιες ἀπόψεις.

ΣΑΚΗΣ ΣΑΜΑΡΤΖΙΔΗΣ

Συνέχεια ἀπὸ σελ. 12

Γενικώτερα ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐνὸς συλλόγου, ἐκτὸς ἀν εἶναι ὑπερβολικὰ ἐλάχιστος, δὲν ἀποτελεῖ ὑποχρεωτικὰ «ἐλιτισμὸν». Ὁ γενικώτερος χαρακτηριστὴς καὶ προσανατολισμὸς του εἶναι ἐκεῖνος ποὺ τὸν προσδιορίζει. Καὶ γιά τὸν Ε.Σ.Ο., ποὺ ἀπ' ὅλη τὴ δραστηριότητά του προβάλλει ἡ ἐμμονή του γιά ὀλοένα μαζικώτερη ἐπαφὴ καὶ σχέση μὲ τὸ κοινὸ, δὲν μπορεῖ νὰ στοιχειοθετηθοῦν αἰτιάσεις περὶ «ἐλιτισμοῦ».

Θὰ πρέπει κάποτε ν' ἀποφασίσουμε ν' ἀφήσουμε τίς λέξεις στὴν ἡσυχία τους, ν' ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὴ μανία τῆς παραποιημένης χρήσης τους. Γιὰτὶ ἀλλοιῶς καὶ οἱ π ρ ο σ ω π ι κ ῆ ς π ι κ ρ ῖ ε ς θὰ εἶναι μοιραῖες καὶ σέ ἀληθινὰ δημοκρατικὴ ἀγωγή δὲν μπορούμε νὰ ἐλπίζουμε.

4. Ἐρώτηση: Πῶς βλέπετε ὅτι μπορεῖ ν' ἀναπτυχθεῖ ἓνα πλατὺ πολιτιστικὸ κίνημα στὴν ἐπαρχία; Πῶς βλέπετε ὀρισμένες προσπάθειες σὰν τὸ «Θεσ-

σαλικὸ θέατρο» κ.λ.π.;

Ἀπάντηση: Τὸ θέμα εἶναι πλατύτατο, πολὺ-πλευρο, ἐπίκαιρο αἱ ἰδιαίτερα ἐνδιαφέρον. Ἀπαιτεῖ ἡ ἀντιμετώπισή του θάρρος, εἰλικρίνεια καὶ ἀγάπη. Καὶ παραμερισμὸ τοῦ κινδύνου νὰ παρεξηγηθεῖς, νὰ λασπολογηθεῖς καὶ νὰ σοῦ φορτώσουν προθέσεις ποὺ δὲν ἔχεις.

Μὲ κάποια ἐπιγραμματικότητα — ποὺ φυσικὰ ἔχει τὰ μειονεκτήματα τοῦ εἶδους τῆς — θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι βασικὲς προϋποθέσεις γιά τὴν ἀνάπτυξη μαζικοῦ πολιτιστικοῦ κινήματος στὴν ἐπαρχία (καὶ ὄχι μόνον στὴν ἐπαρχία) εἶναι:

α) Πρόσωπα, κατὰ τὸ δυνατὸν ἀκομματικοποιημένα μὲ εὐρεῖα ὅμως ἀντίληψη καὶ ἀγάπη πρὸς τὴν κοινότητα. Πρόσωπα ποῦθ' ἀποτελέσουν τίς ὁμάδες πρωτοβουλίας.

β) Ἀπομάκρυνση ἀπὸ «κομματικὲς» ἐπιδιώξεις εἴτε κομματικῶν ὁμάδων, εἴτε ἀτόμων μὲ «πολιτευτικὲς» (παλαιοῦ μάλιστα τύπου) φιλοδοξίες.

Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενο τεῦχος.

Γράφοντας σχετικά με την εξέλιξη του γυναικείου κινήματος στη χώρα μας, στο προηγούμενο τεύχος τής «Παρουσίας» ή συναδέλφισσα Λένα Πράπα νομίζω πως παρασύρθηκε σε χαρακτηρισμούς υπερβολικούς, άπλοϊκούς και εύκολους, όταν χαρακτήρισε την 'Ομοσπονδία Γυναικών 'Ελλάδας στην οποία δεν συμμετέχουν αρκετές γυναικείες οργανώσεις και σύλλογοι, σαν «νέα ποιότητα του κινήματος», («κατάκτηση») και «βήμα για την ένότητα των δημοκρατικών γυναικών».

Τό γιατί φαίνεται από την ανακοίνωση-απάντηση τής Κίνησης Δημοκρατικών Γυναικών (του μαζικότερου γυναικείου φορέα, τμήματα του οποίου υπάρχουν σε πολλές πόλεις τής χώρας μας π.χ. 'Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, 'Αγρίνιο κ.ά.) στη πρόσκληση που τής έγινε για τη προσχώρηση στην 'Ομοσπονδία την οποία και αναδημοσιεύω από το δελτίο Νο 3 ('Ιούνιος-'Ιούλιος) τής κίνησης:

«Η ΚΙΝΗΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ έχει καθιερώσει σκοπούς και μέσα για την πραγμάτωσή τους που ανταποκρίνονται στην επιγραμματική αντιστοιχία του τίτλου της.

'Η συνεργασία με άλλα γυναικεία ή μικτά σωματεία είναι μέσα στα πλαίσια και τις επιδιώξεις της. Οι δραστηριότητές της άλλωστε χαρακτηρίζονται από τέτοιες συνεργασίες.

'Αναφέρεται ένδεικτικά ή συμμετοχή της στις εκδηλώσεις για τις 8 του Μάρτη Μέρα, τής γυναίκας, καθώς και στο Σεμινάριο που οργανώθηκε από τα Συνεργαζόμενα Γυναικεία Σωματεία στα πλαίσια του

Διεθνούς έτους τής Γυναίκας τον περασμένο 'Οκτώβρη.

Στο Σεμινάριο αυτό, γεγονός μεγάλης σημασίας για το γυναικείο κίνημα στην 'Ελλάδα, εκφράστηκε ή ανάγκη για ένα μόνιμο συντονιστικό όργανο με εκπροσώπους από όλα τα Σωματεία και με όρους κοινής αποδοχής, την οποία υπεστήριξε και ή Κ.Δ.Γ.

'Η διαπίστωση τής ανάγκης αυτής οδηγεί στην ιδέα για μια Πανελλαδική Γυναικεία 'Ομοσπονδία, που περιλαμβάνεται στους σκοπούς και τις επιδιώξεις τής Κ.Δ.Γ.

'Αποβλέπει όμως ή Κ.Δ.Γ. σ' αυτή την 'Ομοσπονδία σαν ένα συντονιστικό όργανο με πραγματικά πανελλαδικό χαρακτήρα, που θα περιλάβει όλα τα γυναικεία σωματεία, παλιά και νέα, καθώς και μικτά, που συμπεριλαμβάνουν στους σκοπούς τους και την ικανοποίηση των βασικών και παγκόσμια πλέον αναγνωρισμένων γυναικείων διεκδικήσεων.

Παρ' όλο, όμως, που ή Κ.Δ.Γ. αναγνωρίζει την αναγκαιότητα ενός τέτοιου πλατειού συντονιστικού οργάνου, δεν ανταποκρίθηκε σε μια πρόσκληση για συζήτηση με σκοπό την προσχώρηση σε μια 'Ομοσπονδία. Και τοῦτο γιατί:

1) Τό περιεχόμενο τής σχετικής επιστολής είναι άσαφές και άοριστο σε βαθμό που να δημιουργεί αμφιβολίες για τη σοβαρότητα των προθέσεων και αδυναμία κατανόησης και εκτίμησης των ζητημάτων που προκύπτουν αναφορικά με τη σύνθεση, τους όρους και τη μορφή τής 'Ομοσπονδίας που ετοιμάζεται. Την πρωτοβουλία για τη συζήτηση παίρνουν νεοσύστατοι σύλλογοι και κα-

λούνται να συμμετάσχουν σ' αυτή, με αποφάσεις ομαδικής προσχώρησης, γυναικείες οργανώσεις, συνδικαλιστικές και επιστημονικές, μικτοί σύλλογοι, ιδεολογικοί και επαγγελματικοί, ευκαιριακές επιτροπές με περιορισμένη αποστολή, και προσωπικότητες.

'Η σύνθεση αυτή έρχεται σε αντίθεση με την έννοια τής 'Ομοσπονδίας σαν ένα δευτεροβάθμιο όργανο ομοιογενών σωματείων με σκοπό τό συντονισμό για κοινή δράση, και βρίσκεται έξω από τα πλαίσια που διαγράφονται από τις γνωστές μορφές του θεσμού αυτού. Σε ανομοιογενείς οργανώσεις μπορεί να γίνεται ευκαιριακή συνεργασία, αλλά είναι αμφισβητούμενος, αν όχι ύποπτος, ένας μόνιμος έλεγχος σε επίπεδο δευτεροβαθμίου οργάνου. 'Ενα τέτοιο πρωτάκουστο όργανο (με συμμετοχή μάλιστα και προσωπικοτήτων) και επιτροπών, που συγκροτήθηκαν σε δεδομένη στιγμή για συγκεκριμένο γεγονός, που έληξε πια και, κατά συνέπεια, έληξε και ή αποστολή των επιτροπών αυτών) μπορεί να πάρει τη μορφή υπερσωματείου και να διολισθήσει σε επιδιώξεις αντίθετες από εκείνες των οργανώσεων που τό απαρτίζουν, και, τελικά, στην αποδυνάμωση του Γυναικείου Κινήματος.

2) 'Η Κ.Δ.Γ. καλείται να αποδεχθεί τελεσμένα γεγονότα, όπως είναι οι αποφάσεις των οργανώσεων που πήραν μέρος στην πρώτη συνάντηση, στην οποία δεν κλήθηκε παρά τό ότι υπήρχε τότε και ήταν γνωστή σε όλους και στη Συντονιστική 'Επιτροπή Γυναικείων Δημοκρατικών Συλλόγων 'Αθήνας, που

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελ. 16

Νίκος Σβορώνος

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Με βιβλιογραφία οδηγό τὸν Σπ. Ἀδραχά.

Ἐκδόσεις (Θεμέλιο δρχ. 220)

Στὸ βιβλίο αὐτὸ τοῦ Ν. Σβορώνου θὰ βρεῖ κανεὶς μιὰ βάση γιὰ μιὰ σωστὴ ἀνάλυση τῆς πραγματικῆς νεοελληνικῆς μας ἱστορίας.

Καίρια τὰ ἐρωτήματα ποὺ βασανίζουν τὸ συγγραφέα

■ γιατί ὁ ἑλληνισμὸς ἔχει ἀκόμα αἰτήματα-ἐθνικά, πολιτικά, πολιτιστικά ἐλευθερίας, ἀνεξαρτησίας καὶ θάπρεπε νάχαν λυθεῖ στὸ στάδιο ποὺ βρίσκεται ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία;

■ ποιοὶ εἶναι οἱ παράγοντες ποὺ τὰ ἐλπιδοφόρα ξεκινήματα τοῦ λαοῦ μας τὰ ἰδηγοῦνε σὲ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ ἀδιέξοδα. Ὅπως γράφει στὰ προλεγόμενα τῆς ἑλληνικῆς ἐκδόσεως ὁ συγγραφέας οἱ κεντρικὲς γραμμὲς ποὺ διαφαίνονται σταθερὲς στὴν ὅλη ἀνάλυση τῆς νεοελληνικῆς ἱστορίας εἶναι:

α) ὁ ἀντιστασιακὸς χαρακτήρας ποὺ διέπει ὅλη τὴ νεοελληνικὴ μας ἱστορία

β) ἡ ἀπουσία καθαρῶν γραμμῶν στὴ διάρθρωση τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν δεσμῶν καὶ

γ) ἡ δυσκολία στὴν ἀποσαφήνιση τῶν συγκεχυμένων περιγραμμάτων τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ στὴ διάμορφωση συκροτημένων ἰδεολογιῶν.

Μὲ βάση λοιπὸν τὶς παραπάνω κατευθυντήριες γραμμὲς ὁ συγγραφέας ἀναλύει τὴ βασανιστικὴ πορεία τοῦ λαοῦ μας πρὸς τὴν αὐτογνωσία τοῦ ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴ Φράγκικη κυριαρχία, τὴν ὀθωμανικὴ, τὴν ἐθνικὴ ἀφύπνιση καὶ τὸ ξεσκήνωμα τοῦ '21. Διερευνᾷ τὶς δομὲς τοῦ ἐλεύ-

θερου Ἑλληνικοῦ κράτους, τὸ μετασχηματισμὸ τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας (1856-1875) καὶ στὴ νίκη τῆς ἀστικῆς τάξεως (1875-1909). Ἐπειτα ἐξετάζει τὰ χρόνια τῶν βαλκανικῶν πολέμων, τοῦ Α' καὶ Β' Παγκόσμιου πολέμου, τὴν ἐθνικὴ μας ἀντίσταση, τὸν ἐμφύλιο καὶ φτάνει ὡς τὸ 1967.

Στὸ κοίταγμα αὐτὸ τῆς ἱστορίας ὁ Ν. Σ. ξεκινᾷ ἀπ' τὸ παρὸν γιατί ἔτσι φωτίζεται καλύτερα ἡ ἱστορικὴ προβληματικὴ «χωρὶς βέβαια αὐτὸ νὰ σημαίνει μηχανικὴ μεταφορὰ τῶν προβλημάτων τοῦ παρόντος στὸ παρελθόν. Ἔτσι καὶ ἀναφορὲς ὅπως «τὸ πρόβλημα τῆς ἐθνικῆς ὁλοκλήρωσης γίνεται παράγοντας ἀμβλυνσης τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν συγκρούσεων ποὺ παρουσιάζεται συχνὰ σὰν πρόφαση γιὰ τὴν ἀναβολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἔστω καὶ περιορισμένου κοινωνικοῦ προγράμματος τῆς ἀστικῆς τάξεως» ἔχουν ἰδιαιτέρη ἀξία σήμερα ποὺ ὁ ἑλληνισμὸς ἀντιμετωπίζει κρίσιμα προβλήματα ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ εδαφικῆς ἀκεραιότητος.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΤΗ ΚΙΝΑ. ἘΝΑΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΣΤὴΝ ΙΣΤΟΡΙΑ.

Γουίλλιαμ Χίντον.

Ἐκδόσεις κύτταρο δρχ. 50

Σήμερα, ποὺ ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴ διάδοχὴ τοῦ Μάο δὲν κόπασε ἀκόμα, μιὰ κριτικὴ ματιὰ στὰ πρόσφατα γεγονότα τοῦ παρελθόντος, μᾶς δίνει τὸ νῆμα τῆς ἐξήγησής τοῦ παρόντος. Τὸ κείμενο τοῦ Γ. Χίντον μᾶς φέρνει τὴ προσωπικὴ μαρτυρία τοῦ συγγραφέα γιὰ τὴ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ποὺ συγκλόνισε τὴ Κίνα. Πέρα ἀπὸ ὅποιαδήποτε ὀπτικὴ γωνία καὶ νὰ δεῖ κανεὶς τὴν τεράστια αὐτὴ μαζικὴ πόλη ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων καὶ πέρα ἀπὸ ὅποιεσδήποτε διαφορὲς ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει γιὰ μερικὲς πλευρὲς τῆς Κινέζικης πολιτικῆς δὲ μπορεῖ παρά νὰ προβληματιστεῖ σοβαρὰ γιὰ τὸ πολυσύνθετο

καὶ βαρυσήμαντο αὐτὸ ἱστορικὸ γεγονός. Στὸ κείμενο περιγράφονται καὶ ἀναλύονται σ' ὅλους τοὺς τομεῖς —οικονομικὸ, κοινωνικὸ, πολιτικὸ, ἰδεολογικὸ — οἱ δυὸ ἀντίθετες τάσεις ποὺ συγκρούστηκαν κυρίως ἰδεολογικὰ γιὰ τὴ λύση τῶν παραπάνω προβλημάτων. Βέβαια στὰ 1966, δεκαεφτά χρόνια μετὰ τὴν Κινέζικη Ἐπανάσταση, «τὸ δένδρο θὰ προτιμοῦσε τὴν ἡρεμία ἀλλὰ ὁ ἀνεμὸς ἀρνιέται νὰ ὑποχωρήσει» ὅπως λέει καὶ ἓνα ἀρχαῖο κινέζικο ποίημα μὰ φαίνεται πὼς ἡ μεταμόρφωση καὶ ἡ ἀνάπλαση τοῦ «νέου τύπου» ἀνθρώπου ἀπαιτεῖ μιὰ διαρκῆ μαζικὴ κινητικότητα, μιὰ διαρκῆ ἐπανάσταση ποὺ ἀφορὰ ὅχι μόνον τὶς σχέσεις μετὰ τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον μὰ καὶ τὶς σχέσεις μετὰ τὸν «ἐαυτὸν». Οἱ τεράστιες λαϊκὲς μᾶζες ἀνταποκρίθηκαν στὸ κάλεσμα, τῆσαν ἐνεργητικὸν ρόλο στὴν ἐπίλυση τῶν ἀντιφάσεων τῆς κινέζικης κοινωνίας καὶ τελικὰ, καθὼς ὑποστηρίζει, ὁ συγγραφέας, ἐνώθηκαν σ' ἓνα ἀνώτερο ἐπίπεδο συνειδητότητας καὶ ἀποφασιστικότητας.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Ἐκδόσεις Ὀδυσσεύς (δρχ. 50)

Στὸ βιβλίο αὐτὸ εἶναι καταχωρημένα κείμενα καὶ ἄρθρα ἐπιφανῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Στὰ ἄρθρα αὐτὰ τῶν: Μιτερὰν, Σοάρεζ, Ντέ Μαρτίνο, Γκονζάλες, Ζαρντόφ, Τιμοφέεφ, Πλέτνεφ, Βεσνίν, Κουνιάλ, Γκρουπτι, Καρίγιο, Μαρσαί, Μπερλίγκουερ, Ἐλλενστάϊν, θίγονται ἀπὸ διαφορετικὲς ὀπτικὲς γωνίες προβλήματα ποὺ προκύπτουν ἀπ' τὶς ἰδιαίτερες συνθήκες κάθε χώρας στὴν ἱστορικὴ τῆς ἐξέλιξη. Ἡ υἱοθέτηση ποικίλων δρόμων γιὰ τὴ κοινωνικὴ ἐξέλιξη κάθε χώρας, οἱ συγκρουόμενες ἀπόψεις καὶ ἡ διαφορετικὴ προβληματικὴ ποὺ διατρέχει τὰ παραπάνω ἄρθρα εἶναι ἓνα ἀπτὸ δεῖγμα μιᾶς πλουραλιστικῆς σκέψης καὶ μιᾶς πολὺπλευρης καὶ πολὺμορφης φώτισης τῶν ἐπὶ μέρους ἰδεολογικῶν θεμάτων τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Μέσα ἀπὸ μιὰ τέτοια ἰδεολογικὴ ἀντιπαράθεση — ποὺ κάποτε δυστυχῶς γίνεται καλυμμένα — φτάνει κανεὶς σὲ μιὰ ἀνώτερη ἰδεολογικὴ σύνθεση καθὼς ξεπερνᾷ τὶς παρωχημένες μορφὲς καὶ τὶς καλουπαρισμένες φόρμουλες τοῦ παρελθόντος.

ΣΥΝΕΧΗΣ ΑΓΩΝΑΣ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ Μ. Ε.

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε η 48ωρη προειδοποιητική απεργία των καθηγητών μέσης εκπαίδευσης, τόσο σε πανελλήνια κλίμακα, όσο και στο νομό Σερρών, όπου το ποσοστό των απεργών έφτασε το 99% και 98,6% αντίστοιχα. Συγκεκριμένα από τους 404 καθηγητές της Ε.Λ.Μ.Ε. Σερρών, δεν απήργησαν 6, δηλαδή ποσοστό 1,4%.

Οι απεργοσπάστες στις Σέρρες ήταν οι εξής:

1. Μαρία Παπακυριάκου, Λυκειάρχης Α' Λυκ. Θηλέων Σερρών, φιλόλογος.
2. Ευστάθιος Ίωαννίδης, Λυκειάρχης Λυκείου Σιδ/στρου, φιλόλογος.
3. Αναστασία Σάκκου, Γυμνασιάρχης Γυμνασίου Βυρώνειας, θεολόγος.
4. Σοφιανός Γεώργιος, καθηγητής Β' Λυκείου Θηλέων Σερρών, φιλόλογος.
5. Ασπρου Μελοπομένη, καθηγήτρια του Λυκείου Νιγρίτας, θεολόγος.
6. Σάκκος Αναστάσιος, καθηγητής του Λυκείου Πεντάπολης, θεολόγος.

Έν τῷ μεταξύ από την Ε.Λ.Μ.Ε. Σερρών, κατά την διάρκεια της απεργίας, δόθηκε στον τύπο η παρακάτω ανακοίνωση.

«Εμείς οι καθηγητές της Μέσης Εκπαίδευσης προχωρήσαμε ενωμένοι με αποφασιστικότητα και πίστη στην πρώτη φάση του αγώνα για τη διεκδίκηση των δίκαιων αιτημάτων μας. Είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε και πέρα πέρα, χρησιμοποιώντας όλες τις μορφές αγώνα μέχρι να φτάσουμε στην τελική νίκη. Στον αγώνα αυτό δεν θα μᾶς σταματήσει κανένα εμπόδιο ούτε και το έκφροβιστικό και απάνθρωπο μέτρο της περικοπής του μισθοῦ για τις μέρες της απεργίας. Ο αγώνας μας σήμερα περνάει από την πιο

κρίσιμη καμπή του και θα συνεχισθεί πιο έντονος. Γιατί ο κλάδος μας, ενώ παλιότερα βρισκόταν σ' ένα αξιόλογο επίπεδο, υφίσταται συνεχή μείωση, ταπείνωση και καθίζηση μετά την απελευθέρωση του 1944.

Γιατί δεν μπορούν ν' αποδώσουν τα νέα μέτρα σύμφωνα με το νόμο 309, ἐφ' ὅσον οι αποδοχές των καθηγητών είναι όχι μόνο πενιχρές, αλλά και προσβλητικές για λειτουργούς της παιδείας.

Γιατί δεν πρέπει να συνεχιστεί ο υποβιβασμός του κλάδου μας μιάς και ὅποσδήποτε ή στάθμη των αποδοχῶν ἐπηρεάζει το επίπεδο αὐτῶν πού θα φοιτήσουν σε καθηγητικές σχολές και ἀργότερα θα φοιτήσουν στη δημόσια ἐκπαίδευση.

Γιατί οι αποδοχές ἐπηρεάζουν την ἀπόδοση και τὸν ἐνθουσιασμό των ἐκπαιδευτικῶν και τὸ κύρος τους στὴν κοινωνία.

Δηλώνουμε πὼς ὁ ἀγώνας μας σήμερα συνίσταται στὴν ἴση μεταχείριση με τοὺς κλάδους ἴσης ἀφετηρίας. Δὲν ἀντιδικούμε με καμιά κατηγορία δημόσιων ὑπαλλήλων, διεκδικούμε τὸ δίκιο μας και ζητᾶμε ἀπὸ τὴν πολιτεία νὰ μᾶς τοποθετήσει στὸ ἐπίπεδο πού ταιριάζει σε ἐκπαιδευτικούς λειτουργούς.

Ἐκφράζουμε τὴ λύπη μας γιατί ἀναγκαστήμασθε νὰ εἴμαστε μακριὰ ἀπὸ τοὺς μαθητές μας πού γνωρίζουν καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, τὴν ὑποτίμηση τῆς δουλειᾶς μας και τῆς προσφορᾶς μας στὴν ἐλληνική κοινωνία».

Ἦδη, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀπεργιακὸ ἀγώνα, ἀποφασίστηκε ἀπὸ τὴν ΟΑΜΕ ἡ ἐγκατάληψη τῶν ὑπερωριῶν πού ἔχουν ἀναλάβει οἱ καθηγητές σ' ὅλη τὴ χώρα ἀπὸ τὶς 6 Δεκέμβρη 76.

Οἱ ὑπερωρίες καλύπτουν τὸ 1/5 τοῦ βδομαδιαίου προγράμματος κάθε καθηγητῆ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ σελ. 14
εἶχε τὴν πρωτοβουλία.

3) Εἶναι ἄγνωστο τὸ κριτήριο ἐπιλογῆς τῶν συλλόγων πού συνεργάστηκαν μέχρι τώρα και ἐξέλεξαν τὴν ἐργασιακή ἐπιτροπὴ για τὴ μελέτη τῶν ζητημάτων και τὴν προετοιμασία πλατειᾶς πανελλαδικῆς σύσκεψης. Πρόκειται στὸ μεγαλύτερο

μέρος τους για τοπικούς συλλόγους μικροὺς και νεοσύστατους, χωρίς ἀναγνωρισμένη δράση, ἐνῶ ἀγνωσθῆκαν σύλλογοι με μακροχρόνια παράδοση στὸ στίβο τῶν ἀγῶνων για τὴν Γυναίκα, ὀργανώσεις και κινήσεις πανελλαδικές και παναθηναϊκές, ὅπως και τὰ Συνεργαζόμενα Γυναίκεῖα Σωματεῖα.

Μιά τέτοια κίνηση, ἀντὶ νὰ ὀδη-

γήσει στὴν ἔνωση τῶν γυναικείων δυνάμεων για κοινὺς ἀγῶνες, ὀδηγεῖ ἀντίθετα σε διάσπαση και ἀποδυνάμωση τοῦ γυναικείου κινήματος. Καί γι' αὐτό, ἡ Κ.Δ.Γ. ἀπὸ βαθύτατο αἶσθημα εὐθύνης κινούμενη δὲν ἀποδέχτηκε τὴν πρόσκληση για συμμετοχὴ στις σχετικὲς συζητήσεις».

ΚΙΚΗ ΓΙΑΖΙΤΖΟΓΛΟΥ